

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

ZDENĚK ŠENKĚŘÍK
Z LIGY MISTRŮ DO TŘEBORADIC

ŘÍJEN 2014 / **ZDARMA**

EXTRA CYKLISTA, NEBO
FOTBALISTA?

ZAJÍMAVOST TIPUJTE
NA PŘEBOR

HOBBY ZE ZÁPASU NA
KONCERT

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

 Pražská teplotárenská
Bezpečné teplo vašeho domova

Pražská teplotárenská a.s. • Partyzánská 1/7 • Praha 7 • www.ptas.cz

str. **2–5**

ROZHOVOR

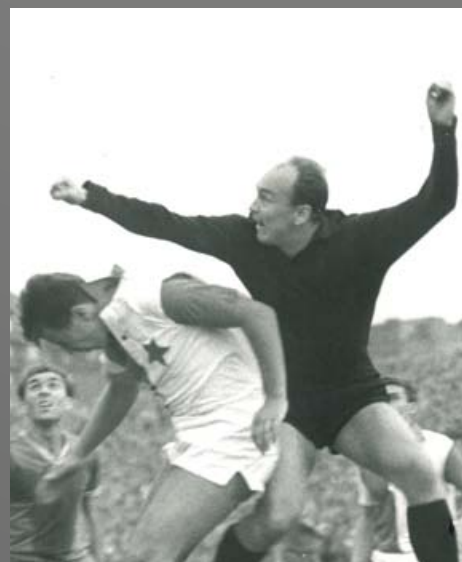
ZDENĚK ŠENKERČÍK
Z LM DO TŘEBORADIC

str. **10–12**

EXTRA

TISÍC KILOMETRŮ NA KOLE
KVŮLI VYSOKÉ SÁZCE

str. **30–31**

HISTORIE

JAK SE MĚNIL
VZHLED BRANKÁŘŮ!?

PŘEBOROVÝ SPECIÁL

— UVNITŘ —

Vážení čtenáři,

vinou technických problémů nemohlo být zářijové vydání distribuováno na všechny tradiční adresy, proto otiskujeme kompletní servis k nejvyšší soutěži výjimečně i v říjnu, abyste o oblíbený materiál nepřišli. Děkujeme za pochopení.

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS

DNES **iDNES.cz**

POD PALBOU

str. **6**

ROZHODČÍ VOJTĚCH OPOČENSKÝ

LEGENDA

str. **8–9**

VÁCLAV PILÁT

PŘEBOROVÝ SPECIÁL str. **13–24**

CO ČEKAT V SEZONĚ 2014–15?

PROFILY KLUBŮ

ROZPIS SOUTĚŽE

ZAJÍMAVOST

str. **25**

TIPUJTE NA PŘEBOR!

TRÉNINK

str. **26–27**

POLEMIKA O ZVYCÍCH

MLÁDEŽ

str. **28**

TALENT JAKUB POSEJPAL

KLUB

str. **32–33**

FK METEOR PRAHA VIII

HOBBY

str. **34–35**

MUZIKANT ZE ŠTĚRBOHOL

FOTO MĚSÍCE

str. **36**

+ WEB PFS

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK V. – ŘÍJEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozi 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | REDAKCE – EDITOR: Lukáš Vrkoč

| SPOLUPRACOVNÍCI: Jakub Masák (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jirík st. a Pavel Slaviček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Antonín Plachý | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5500 ks. ISSN 1805–2541

| FOTO NA OBÁLCE: Ondřej Hanuš

ROZHOVOR

ŘEPKOVI JSEM SE ZARYL DO PAMĚTI

JAK VZPOMÍNÁ ÚTOČNÍK ZDENĚK ŠENKEŘÍK NA SVOU KARIÉRU? CO MU DALI PŘÍSNÍ TRENÉŘI V ČELE S KARLEM JAROLÍMEM? A CO VOJNA?

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL JIŘÍK ST.

Pokud uvidíte v zápase fotbalistů Třeboradic v akci číslo 14, zbystřete. Tuhle postavu určitě znáte: v útoku pražského celku nastupuje ZDENĚK ŠENKEŘÍK, který se nejvíc proslavil na hrotu Slavie, s níž postoupil do Ligy mistrů a dal vůbec první slávicí gól v prestižní soutěži. I když je mu teprve 33 let, vrcholový fotbal už nehraje – mužský přebor kombinuje s trénováním dětí. Na zádech má stále stejné číslo, které ho provázelo celou kariéru, jen kulisy se trochu změnily. Přesto je spokojený.

■ **Nepředstavoval jste si před pár roky, že budete ve 33 letech ještě hrát ligu?**

Určitě jsem si to říkal. Když jsem odcházel z Ostravy (léto 2012), ještě jsem čekal nějakou nabídku, ta ale bohužel nepřišla. Když jsem skončil před rokem ve střížkovské Bohemce, nechtělo se mi jezdit nějaké Rakousko nebo Německo. Třeboradice mám kousek od baráku... Nemám tam nějaké extra peníze, jak si někdo může myslet, hraju pro zábavu. Víím, že jsem v profesionálním fotbale skončil brzo, ale to, čeho jsem dosáhl, bylo adekvátní mým kvalitám. Nikdy jsem netvrdil, že bych měl hrát za Real Madrid.

■ **Přesto jste ještě klidně v lize mohl působit, ne?**

Po konci ve Slavii jsem myslel, že půjdu do zahraničí. Přišla nabídka z Ázerbájdžánu, ale to mě nelákalo, protože jsem hrál v Turecku a do podobné země se mi už nechtělo. Být tam sám, to fakt není žádný med. V Turecku se pořád měnili trenéři, stále nás zavírali na bázu, nebyla šance na nějaký osobní život. Měl jsem z toho strach, ani peníze mě za tuhle cenu nepřesvědčily. Zvolil jsem Ostravu, což se nakonec ukázalo, že byla chyba. Tam jsem si to protrpěl.

■ **Proč?**

Majitel mi sliboval nějaké podmínky, které neplnil. Řekl jsem si, že nebudu dělat blbce, seknul jsem se, začal se s Ostravou soudit, posílat upomínky, pak je stahovat. Nesoustředil jsem se na fotbal. Ale začnu u sebe: moje vý-

kony nebyly takové, jaké by měly být. Troufám si ale tvrdit, že právě kvůli penězům. Ti lidé, co mi dlužili, se nesažili najít společnou řeč, spíš mi dávali najevo, že jsem dobře placený. Tady v Česku se pořád hledá důvod, proč hráči nepracují, jak mají, ale má to i druhou stránku.

■ **Že jim kluby často dluží, takže se logicky nemohou soustředit výhradně na fotbal?**

Ano, pak jsou hráči pod tlakem klubů, které řeknou, ať jdou klidně jinam, když se jim to nelíbí. I pro starší hráče je v takové chvíli složité ukočí-

jen pár lidí, takže motivace jde logicky dolů, ale pořád mě fotbal baví, což je základ.

■ **V přeboru se od vás čeká, že budete excelovat. Není to pro vás paradoxně složitější než v lize, kde jste byl jeden z jedenácti?**

Je nás v přeboru z ligy víc a musíme s tím počítat. Když se nám nepovede zápas, řeší se to, trenéři proti nám víc motivují své hráče. Někdy je to bohužel za hranicemi. S obránci je to v pohodě, tam padne i ostřejší slovo, ale to k fotbalu patří. Víc mi vadí, když to hecují trenéři. Měli by kluky učit hrát fotbal, ne je navádět, aby někoho zlomili. Beru to ale s nadhledem, nechodím do soubojů moc ostře, radši kolikrát uhnu. A taky si dávám pozor, poznáte, když si jde někdo na hřiště vybit mindráky a nějaké zlo. Pak jsou hráči jako já ideálním terčem. Chci ze zápasu odejít po svých, podle toho se chovám.

„Víc mi vadí, když to hecují trenéři. Měli by kluky učit hrát fotbal, ne je navádět, aby někoho zlomili.“

rovat kabinu. Buď je ten klub profesionální a má tak fungovat, nebo je amatérský. Jenže tady pořád někdo mlží a věci se dělají napůl. Byl jsem v klubech, kde to fungovalo: v Jablonci, v Turecku, ve Slavii i v Norsku. Byly na mě nároky, ale nikde mi nevyčítali, kolik beru.

■ **Jste v Třeboradicích, které hrají Pražský přebor. Chybí vám velké zápasy?**

Obrovsky. Můžu si tisíckrát namlouvat, že nechybějí, ale není to pravda.

■ **Kde hledáte motivaci pro hraní na téhle úrovni?**

Fotbal mám rád, a když mám něco rád, tak se k tomu namotivuju. Jasně, už vám netleskají plné stadiony, ale

produkt ve chvíli, kdyby se dařilo mužstvu?

Nikdy jsem nebyl extra kanonýr, ale góly chci určitě dávat. Pokud bych se stal nejlepším střelcem, budu jen rád. Kanonýra jsem nikdy nevyhrál. (usměje se)

■ **V roce 2002 jste ale skončil druhý v anketě Objev roku. Neříkal jste si tenkrát, že míříte do reprezentace? Cíle jsem měl vysoké, jednou jsem byl v reprezentaci jako náhradník, bohužel mi asi něco chybělo. Nebyl jsem úplně komplexní hráč. I když v době, kdy jsme se Slavii hráli Ligu mistrů, jsem možná reprezentační formu měl. To bylo vůbec krásné období, v němž se povedlo úplně všechno. Přišel jsem z Turecka, kde se nám nepodařilo postoupit do ligy, nevěděl jsem, co mě ve Slavii čeká, ale mužstvo si neskutečně sedlo. To byla po Turecku krásná odměna.**

■ **Příběh vaší kličky z Ligy mistrů, podle níž natočila UEFA instruktažní video, je známý. Ptali se vás zástupci UEFA na nějaké práva? Konzultovali to s vámi, nebo jste se o videu prostě jen dozvěděl?**

Nic takového, jen jsem se dozvěděl, že moje klička byla vybraná mezi nejlepší v Lize mistrů. Slyšel jsem, že bych si měl tu kličku patentovat z více stran, ale tomu jsem se musel smát. To by mohl říct každý, že už ji někdy použil.

■ **Vy jste drzé kličky používal už jako mladý, když jste začínal ve vršovických Bohemians. Jak na tyhle vaše kousky reagovali zkušenější spoluhráči v době, kdy ještě doznívalo klasické „mazáctví“?**

Když jsem na ně zkusil nějakou kulíšárnu, naháněli mě po hřišti. Tenkrát Bohemku trénoval pan Petržel, který jen strčil do asistenta Borovičky a smáli se. Pro mě to ale zase tak velká sranda nebyla, když mě někdo přejel. Byli tam ostří hoši: ▶

Jako profil působil Zdeněk naposledy v Bohemians Praha.

Petrouš, Grunt, Obermajer, Janeček, v bráně Jarda Blažek. Ale zpětně se tomu směju. Když vidím dnešní mladé hráče, tak by někdy potřebovali dostat podobnou sodu.

■ **Opravdu vás někdo naháněl po hřišti?**

Kopalo se to hodně. Já byl takový hráčička i na tréninku. Byl jsem naběhaný a asistent Borovička mi na soustředění ukázal kolo, které by měl běžet tým, ať ho obkroužím, že podle mě budou mít stanovený čas i ostatní. Takže mi staří podkopávali nohy, abych nebyl tak rychlý. (usmívá se) Když pak ale viděli, že dám nějaké góly, pomůžu vydělat peníze, tak se na mě dívali jinak. Ale ty přípravy bolely.

■ **Pod trenérem Petrželou asi hodně, to věřím...**

Já měl samé takové trenéry: Petrželu, Radu, Koubka, Uhrina mladšího, Jarolima. Možná není náhoda, že jsem tak brzo skončil s fotbalem. (směje se)

■ **Kdo z nich byl nejtvrďší?**

Nároční byli všichni. Když přišel po Petrželovi do Bohemky Uhrin, tak jsme si říkali, že je mladý a bude do pohody. Rychle nás ale vyvedl z omylu. Tihle trenéři byli psi, ale myslím, že je to dobře. Třeba Jarolím je ras, ale v dobrém slova smyslu. Na hráče má nároky, ale kdo pod ním trénoval, tak potvrdí, že ho zvedl. To není jen Jarolím, ale i Rada. I když nedávno skončil v Jihlavě, spoustě hráčů pomohl právě tím, že byl tvrdý a nekompromisní. Když se v Jablonci nevyhrálo, byl schopný do středy chodit po lese, hledat houby a nebatvit se s námi.

■ **Kouč Jarolím je zase prý vyhlášený tým, že má vždy velmi dobrý přehled o nočním životě svých svěřenců. Máte s tím zkušenost?**

(směje se) Jednou šli kluci ve Slavii na bowling s pizzou do úplně zapadlého podniku, kde je nemohl nikdo najít. Ráno přišli na trénink a Ja-

„Nikdy jsem neměl skandály, ale nebudu lhát, že když jsem mohl udělat kličku, udělal jsem ji i mimo fotbal.“

rolím na ně spustil: „Tak co, hoši, jakou jste si dali?“ Co si budeme vyprávět, noční život k fotbalu patří. I hráči jsou jen lidi, jsou pod velkým tlakem, občas to taky musejí někde ventillovat. Já nikdy nebyl hráč se skandály, ale nebudu lhát, že když jsem mohl udělat kličku, udělal jsem ji i mimo fotbal. Záleží na každém, jak se k tomu postaví. Kdo si chce jen užít, nemůže hrát fotbal na vrcholové úrovni.

■ **Další bývalý hráč Slavie Tomáš Pešir mi vyprávěl, že se mu o trenéru Jarolímovi občas zdá. Jak to máte vy?**

To jsme dva. Občas mě to taky přepadne, takových hráčů je víc. Vidíte, jak se nám dokázal pan Jarolím vpít do krve.

■ **Vy jste za ním hned na začátku vašeho angažmá ve Slavii šel s prosbou, aby vás uvolnil ze soustředění, že jdete sestře za svědka na svatbu. Nebál jste se, jak bude reagovat?**

Kdyby to bylo po půl roce ve Slavii, už bych za ním nešel. (usmívá se) Já ho tenkrát moc neznal. Naštěstí to bylo v přípravě, takže to zase takový problém nebyl, i když nebyl nadšený. Když si to tak vezmu zpátky, tak jsem za kariéru snad ani na žádné jiné svatbě nebyl. Pořád jsme hráli. S dalším takovým přáním jsem za ním už nepřišel, věděl jsem, že mám vyčerpáno.

■ **K vaší éře ve Slavii patří i souboje s Tomášem Řepkou, které byly hodně ostré. Byl jste jeden z mála hráčů, kteří z něj neměli strach. Jak na tohle vzpomínáte?**

To bylo dobré, no... Řepka najednou vycítil, že do něj někdo šlape, a nebylo mu to příjemné. Pak prohlašoval, že mě nezná a neví, kdo jsem.

Někdo mi ale říkal, že mě dokonce zmínil ve své knížce. Asi jsem se mu zaryl do paměti. On se k tomu Řepka nemá, ale pochází čtyři kilometry od Nedašova, kde jsem se narodil. Máme stejné kořeny na Moravě, ale do té doby jsme se neznali. Souboje s ním mi připomíná hodně lidí. I díky nim mám na derby pěkné vzpomínky.

■ **Byla to taktika trenérů, nebo vaše iniciativa?**

Asi to vzešlo z toho, že když hrál Řepka na Standu Vlčka, prohlašoval, jak mu nakoře, že se ho Standa bude bát. I tohle k tomu přispělo. Řekl jsem si, že do něj půjdu od podlahy, ale fér. On si takhle dělal pořádek, byl chráněný rozhodčími, červené karty dostával jen za zkratky, rozhodčí se ho trochu báli, proto si mohl dovolit

někoho seřezat. Proto se ho možná někdo bál.

■ **Vy ne?**

Já to neřešil, strach jsem z něj absolutně neměl.

■ **Byly to vaše nejdrsnější souboje v životě?**

Když hrál v lize Tomáš Hunal, ten mě taky hodně pokopal. Dokonce o mně jednou napsal, že kdyby měl vybrat útočníka, který se mu špatně brání, řekl by mě. Hlavně ze začátku si pamatuju, že to byl hodně ostrý obránce. Ale já nikdy nebyl žádný otloukánek, uměl jsem do toho vždycky zajet, možná na úkor toho, že jsem pak neměl tolik sil ve vápně. V momentě, kdy jsem si začal hrát na fotbalistu, to stejně bylo špatné.

■ **Nepodceňujte se, techniku jste měl vždycky skvělou.**

Ale jo, možná byla moje slabina, že jsem chtěl mít všechno top. Mohl jsem se víc soustředit na to, abych si počkal na nějakou situaci ve vápně a měl sílu ji zakončit. Je pravda, že ▶

Bacha, páli Šenkeřík!

při napadání soupeřů jsem se v začátcích kariéry hodně vysiloval.

■ **Mluvil jste o tvrdých přípravách a nekompromisních starších spoluhráčích. Jak moc vám v tomhle směru pomohla vojna, kterou jste absolvoval?**

Vojna nebyla od věci. Když je člověk takhle mladý, ještě není zralý, byl to životní moment, který mi pomohl. Začal jsem si věci víc vážit. Já tedy neměl extrémně bouřlivé mládí, ale spousta mladých kluků by dnes vojnu potřebovala.

■ **Byl jste v Dukle Dejvice, ale prý jste zažil normální vojenský režim. Je to pravda?**

Absolvoval jsem tříměsíční příjímáček, to jsem se vůbec nepotkal s balonem. Měl jsem ale velké štěstí, že rotmistr byl velký fanoušek Bohemky, takže mi pak psal vycházky, abych mohl s týmem trénovat. To byla náhoda, klub mi nic takového nezařizoval. Po půl roce, kdy už to bylo volnější, mě nechali hlídat tenisové kurty, které patřily pod armádu. Tam byl prostor, abych sám trénoval. Vojna mě připravila na přípravu pod Petrželou.

■ **Jak vypadalo hlídání tenisových kurtů?**

Byl jsem v uniformě, měli jsme tam vrátníci, přes kterou starší pánové chodili na tenis. Starali jsme se o celý areál. Měl jsem čest tam být s Rudolfem Kučerou, bývalým vynikajícím

hráčem Dukly, o kterém psal i Ota Pavel v knížce Dukla mezi mrakodrapy. Bohužel musel kvůli otřesu mozku ukončit předčasně kariéru. Vyprávěl mi tam spoustu příběhů, které zažil. Jednou taky jak obešel pět protihráčů, posadil si brankáře na zadek, ale vrátil se na velké vápno, počkal, až brankář vstane, a pak mu to dal do šibenice. Ptal jsem se ho, proč to udělal. A on na to: „Ty, Zdeny, když jsem ho viděl, jak tam sedí, tak mi ho bylo líto.“ (směje se) Pan Kučera mi zůstal v paměti.

■ **A co ten příjímáček? Tam to vypadalo jak?**

Klasicky v mundúru, absolvoval jsem všechna cvičení. Plazil jsem se po poli, dělal jsem zákopy, všechno. Chodili jsme na střelby, ale kdyby mi dnes do ruky dali samopal, tak nevím, co by se dělo.

■ **Docela se divím, že jste byl na vojně. Nechtěl jste se jí vyhnout, jak to dělala většina fotbalistů?**

Vím, že kluci měli modré knížky, ale já to neřešil. Když to vidím zpětně, tak mi vojna fakt pomohla.

■ **Taky o sobě můžete říct, že jste hrál v Norsku fotbal za polárním kruhem. Jaké to bylo?**

Letěli jsme tam malým letadlem, jen tým. Místní kmeny tam měly postavená hliněná iglú, která měla jen okno, komín a vchod. Byla tam krásná příroda, což byl největší zá-

KDO JE ZDENĚK ŠENKEŘÍK?

Bývalý profesionální fotbalový útočník se narodil 19. prosince 1980. V kariéře postupně vystřídal tyto kluby: Nedašov, Brumov, Sigma Olomouc, Zlín, Bohemians Praha 1905, Semice, Dukla Dejvice, Jablonec, Malatýspon (Turecko), Slavia, Stabaek (Norsko), Baník Ostrava, Bohemians Praha, Třeboradice. V české lize zvítězil 217 zápasů, v nichž dal 34 gólů. Se Slavií získal dva tituly mistra ligy (2008 a 2009), zahrál si s ní také v Lize mistrů – navždy bude ve statistikách uvedený jako vůbec první střelec klubu v této prestižní soutěži.

žitek. Ani nebyla extra zima, hrálo se na umělce, nic extra. Když tam ale udeří velká zima, musí to být drsné.

■ **Jak se vám dnes žije jako fotbalovému amatérovi?**

Dodělávám si maturitu, trénuju v Třeboradicích ročník 2004, navíc dělám i individuální tréninky pro pár kluků, kteří se mi přihlásili. Chytlo mě to, myslím, že mám i pro roli trenéra docela předpoklady. Chci to ale dělat postupně a neunáhlit se. U těch dětí vidím zlepšení, což mě motivuje.

■ **A nějaká práce nebo podnikání?**

Zatím nic. Řeknu to tak, že jsem během kariéry nebyl úplně hloupý a myslel jsem na zadní kolečka, což mě rodiče vždycky učili.

■ **Jste z Valašska, ale vypadá to, že se usazujete v Praze. Nebo ne?**

V Praze jsem s přestávkami od 18 let, znám to tady, mám tu bydlení,

ale nejsem Pražák. Pořád mě to táhne na Moravu, možná se to tak do budoucna vyvine.

■ **Zahrajete si i v Praze občas na klarinet a klávesy, což jsou hudební nástroje, které ovládáte?**

Do 14 let jsem hrál v malé dechovce na Valašsku, pak už byl jen fotbal. Před rokem a půl jsem si koupil klarinet, takže do toho občas fouknu. Klávesy opráším poměrně často, když mě to přepadne nebo mám doma sešlost.

■ **Jaký žánr hrajete?**

Jen moravský, Michala Davida určitě ne. V Třeboradicích chtěli, abych jim zazpíval na zápisném, to proběhlo. Ale na klávesy jsem jim nehrál, nemá to cenu.

■ **Proč ne?**

Protože to, co hraju já, tam stejně nikdo neumí. ■

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

**5
MINUT**
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

Důkaz, že je Vojtěch vášnivým cyklistou.

POD PALBOU

TŘI TISÍCE ZA ROK!

ROZHODČÍ VOJTĚCH OPOČENSKÝ V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV V. OPOČENSKÉHO

Jazykovou výbavu má, cílevědomý je a pokorný také. Vypadá to, že VOJTĚCH OPOČENSKÝ myslí cestu mezi smetánku rozhodčích opravdu vážně. Inu, posuďte sami!

■ **Prozradte něco o sobě... Co děláte, kde jste studoval, jaké máte koníčky?**

Momentálně studuji Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde jsem ve 4. ročníku, a také dodělávám studium na Fakultě sportovních studií v Brně, obor Tělovýchova a sport, směr Rozhodčí fotbalu, který byl otevřen jako první v Evropě. Zároveň jsem zaměstnán v advokátní kanceláři jako právní asistent a mezi moje koníčky patří především sport a cestování.

■ **Kde a jak jste se dozvěděl o možnosti stát se rozhodčím a jak dlouho trvalo, než jste poprvé písal?**

S kamarádem z gymnázia Matějem Vlčkem nás k pískání přivedla účast ve Škole mladých rozhodčích, kterou vedl pan Tulinger a začínala, mám takový dojem, na podzim roku 2007. V dubnu 2008 jsem měl svůj první zápas (starší příprava na Řeporyjích).

■ **Jak se udržujete v kondici?**

Není to jednoduché, ale vzhledem k tomu, že mě sport vždycky bavil, tak si na něj během týdne udělám čas. Jezdím na silničním kole, na němž naježdím tak kolem tří tisíc kilometrů ročně, a snažím se dvakrát týdně běhat. Jinak si chodím s kamarády jednou týdně zahrát fotbal a poslední dobou jsem začal i plavat, což je spíš regenerace, ale i to se počítá.

■ **Kam se chcete jako rozhodčí dostat a co vás k tomu motivuje?**

Chtěl bych se dostat co nejvýš to půjde. Vzhledem k tomu, že jsem ještě relativně mladý, tak snad ještě nějakou perspektivu mám. Jsem i docela dobře jazykově vybaven, takže nějaké předpoklady pro postup tam jsou.

■ **Charakterizujte svůj styl pískání...**

Spíše nechávám hru plynout, dávat výhody, ale samozřejmě to vždycky

nejde. Ať už kvůli chování hráčů či stavu hrací plochy je někdy potřeba hru utáhnout. Snažím se s hráči komunikovat, vzít si ze zápasu vždycky něco pozitivního, a pokud to nejde, tak alespoň něco směšného.

■ **Řekl jste si někdy po utkání větu: „To byl můj poslední zápas!“ Kolikrát a proč?**

Asi vás zklamám, ale tuhle větu jsem si nikdy neřekl. Bude to asi tím, že jsem flegmatické povahy a za kariéru jsem nezažil na hřišti nic, co by mě znechutilo rozhodcování natolik, abych přemýšlel o konci.

■ **Jakou radu byste dal začínajícím rozhodčím?**

Hlavně vytrvat, jezdit na utkání včas a nechat si poradit od zkušenějších kolegů. Právě ta pokora je zásadní, protože mi přijde, že někteří začínající rozhodčí vystupují tak, jako by před týdnem přijeli z Eura, přitom skutečnost je trochu jiná. Pokud se budou výše uvedeným řídit, tak se dříve či později dostanou do vyšších soutěží, kde je to bude i víc bavit. ■

KOLEGA JAN ŠVORC SE VÁS PTÁ...

■ **S jakým kolegou-rozhodčím chodíš na zápasy nejradši? A myslíš si, že vytváříme dobrou partu pražských rozhodčích?**

V Praze rád chodím se všemi soudci, nicméně nejlépe si na hřišti i mimo něj rozumím právě s Honzou Švorcem, pak s Jirkou Zeleným a Vojtou Gotthardem. Mezi rozhodčími soutěží ŘKC jsem na fotbale nejradši s triem Vlček, Trska, Musil. Mám dojem, že v Praze je dobrá parta rozhodčích, a když koukám na obsazení, tak si nikdy neřeknu, že s tímle bych radši nešel.

ZEPTĚJTE SE KOLEGY PATRIKA GUNITŠE Z PŘÍSTÍHO DOTAZNÍKU ÚPLNĚ NA COKOLIV!

■ **Myslíš si, že má něco společného fyzický vzhled rozhodčího s jeho úspěchem na hrací ploše?**

BUĎTE S NÁMI NA OČÍCH, VYUŽIJTE NAŠÍ DISTRIBUČNÍ SÍŤ!

- Zajišťujeme distribuci vašich propagačních katalogů, letáků, firemních materiálů a dalších tiskovin.
- Vysoká míra zpětné odezvy.
- Výběr lokalit přizpůsobíme vašim požadavkům a potřebám.

Více informací na tel.: +420 777 769 663

www.gpmedia.cz

GRAND PRINC
M E D I A

LEGENDA

VÁCLAV PILÁT, KLASIK ČESKÉ ULÍČKY

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Sparta – I. FC Nürnberg.
Vytáhlý norimberský gólman Stuhlfaut
odkopává míč před dobíhajícím Pilátem.

Slavný internacionál Emil Seifert rád vyprávěl, jak si ho o přestávce jeho reprezentační premiéry vzal uznávaný šéf týmu na kobereček. „Podívej, Seiferte, když s námi chceš hrát v národním mančaftu, tak musíš přihrávat pěkně na nohu. Semhle!“ Centrforward nastavil vnitřní stranu kopačky. „Na placírku! Je to jasné?“ Nováček, který vyrostl v drsném prostředí žižkovských plácků, se napřimil div ne do pozoru a tiše špitl: „Já vím, pane PILÁT! Já se vynasnažím!“

Dnes se proti proudu času vrátíme až do českého fotbalového starověku – k borci, který začal střílet góly už před víc než sto lety, ale hlavně brilantnímu kouzelníkovi míče, nevyrovnatelnému nahrávači, svéráznému mysliteli, hotovému filozofovi té krásné hry. A v neposlední řadě ke statečnému chlapovi s neuvěřitelně silnou vůlí.

Václav Pilát se narodil a vyrůstal v Židech, jak se říkávalo Josefovnu na Starém Městě, ale míč začal pořádně prohánět v malostranské Čechii. „Po vyučení“ oblékl modrobílý dres Staroměstské Olympie, jednoho z předních pražských klubů. Tam se mladý jirchář (tak se říkalo zpracovatelům kůží) skamarádil s o půl roku mladším příštím akademickým malířem Antonínem Fivěbrem. Centrforward a centrhav vytvořili tandem, který v každém utkání ovládl střed pole. Vyfouknout konkurenci taková dvě esa najednou, to by bylo příliš.

Sparta sáhla nejprve po Fivěbrovi, ti dva ale patřili k sobě; po několika měsících na Letnou zamířil i Pilát. Když se roku 1910 na levou spojku vedle něho postavil Jan Vaník z SK Bubenče, měli rudi pohromadě tým, který mohl zaútočit na do té doby

suverénní postavení Slavie. V neděli 1. října 1911 v sedmém souboji obou „S“ poprvé vyhrála Sparta. Bylo to 3:1, góly vítězů obstarali Bělka dva, Vaník jeden. Přihrávkami, které měly oči, na všechny zadělal Pilát.

To už od května byl amatérským mistrem Evropy z francouzského Roubaix, kde Češi zdolali Francii 4:1 a anglické amatéry 2:1.

NEKROLOG Z NÁRODNÍCH LISTŮ

Infanterista Pilát patřil k prvním fotbalistům, kteří narukovali do první

světové války. A málem i k prvním, kteří v ní padli.

Když se k večeru 1. září 1914 u haličského Tomašova vracely zdecimované hloučky pěšáků 28. pluku, „Pražských dětí“, z marného útoku na ruské pozice, mýjely mnoho padlých kamarádů. Na frontě člověk rychle otupí. „Ten už to taky má za sebou,“ řekl jeden ze sběračů raněných nad vojákem se strašnou ranou v zádech, který na první pohled už nežil. Kaprál, který naštěstí právě šel kolem, po těch slovech na muže pohlédl. Ležel v ka- ▶

VÁCLAV PILÁT

6. 5. 1888–31. 1. 1971

Post: střední útočník

Hráčská dráha: 1903 Čechie Malá Strana, 1905 Staroměstský SK Olympia, 1909 AC Sparta, 1924 ČAFC Královské Vinohrady (do roku 1926); za Spartu 443 zápasů a 323 gólů

Mezistátní utkání: 4 v letech 1920–1922, 1 gól (před první světovou válkou 2 utkání v mužstvu Čech, 2 góly)

Mistrovské tituly: amatérský mistr Evropy 1911, vítěz fotbalového turnaje Pershingovy olympiády 1919, mistr ČSF 1912, pětinasobný mistr Středočeské župy 1919–1923 (před založením ligy byl tento primát právem považován za neoficiální československé prvenství)

Bilance v lize: 2 ročníky v letech 1925 a 1926, 3 góly

Jan Pilát, skvělý
cizelér české uličky

TAJEMNÉ TYČE NA SCHODECH K PŮDĚ

„Bylo mi deset, když se k nám přistěhoval podnájemník, chlap jako sosna,“ vyprávěl Václav Pilát někdy uprostřed 60. let autorovi těchto stránek ve svém bytě ve staroměstském domě U zelené žáby. „Nosil si domů velký míč a u půdy si skladoval čtyři dlouhé tyče. Brzy vyšlo najevo, že je kapitánem fotbalového kroužku Čtyřlístek. Začal jsem ho provázet na zápasy i na tréninky k Hanavskému

pavilonu, dokonce jsem mu pomáhal nosit tyče. Ty na obou koncích hřiště zarazili do země, mezi nimi napnuli špagát – a už to jelo! To on mě naučil kopat. Ale nejvíc jsem toho později odkoukal od centrforvarda Slavia Jennyho-Starého, který vynalezl českou uličku.“ Pan Pilát už nedodal, že on sám pak přesné a perfektně načasované přihrávky nabíhajícím spoluhráčům mezerami v zadních řadách soupeře dovedl k absolutní dokonalosti.

UPŘENÝ GÓL Z COLOMBES

„Nikdy jsem se nehrdlil, když noviny někdy můj gól připsaly někomu jinému,“ vzpomínal slavný centr. „Jedinkrát mne to ale moc mrzelo. To jsme na Pershingově olympiádě ve finále porazili Francouze 3:2 a v novinách stálo, že první i druhý gól dal Tonda Janda. Na ten vyrovnávací na 2:2 jsem mu přihrál, on se prodrál k brance, ale nakonec jsem tam merunu doklepl já. No, už je to pryč – ale pořád je mi to líto!“ Gól je dodnes přiznáván Jandovi-Očkovi...

„AŽ ŽIJE VAŠEK PILÁT!“

V sobotu 5. listopadu 1921 hrál na Spartě I. FC Nürnberg a Pilát slavil svůj 400. zápas v rudém dresu. V hledišti se sešlo 18 000 fanoušků a jen se objevil Václav, rozburácelo se nad Letnou skandování z titulků. Ještě než došlo na projevy, vběhli na trávník dva sparťanští fanoušci s obrovskou kyticí. A znovu dlouhé minuty: „Ať žije...“ Oslavenec byl viditelně dojat. Osud ale dovede být potvora. Hrál se sotva dvacet minut, když byl zraněn a musel opustit hřiště...

Tým, který roku 1919 v Paříži porazil Kanadany 8:2, v dresech zleva Fivébr, Loos, Sedláček, A. Hojer, Pilát, vzadu Peyr, dále Janda-Očko, Vaník, Pešek-Káda, Pospíšil a Prošek

Kresba z klubového časopisu po oslavě Pilátovy čtyřstovky v rudém dresu

luži krve, zarostlý, zsinálý, ale ta podoba! „Pane bože,“ vzkřikl kaprál. „To je přece Vašek Pilát!“ A už klečel u vojáka málem zabitého šrapnelem. Srdce mu stále tlouklo. Slabě, slabounce...

Kaprál Štěpánovský byl fotbalový sudí, po válce pískal i mezinárodně. Na polním obvažišti toho večera vedle Václava skončil Dr. März, hvězda pražského DFC. Pilát se smrtí na jazyku se podařilo zachránit před nejhorším a dopravit do divizní nemocnice v Karlíně. Podstoupil sedm těžkých operací páteře, kostrče a záživacího traktu. Po jedné z nich ho přesunuli na jiný pokoj a na jeho lůžko zatím položili umírajícího vojáka. Zapomněli však vyměnit tabulku se jménem pacienta a Prahou se rozletěla zpráva o Pilátově údajné smrti. Národní listy otiskly dojmavý nekrolog...

Lékaři nejprve museli vybojovat jeho život. Potom že bude znovu chodit. Když se jen zmínil o fotbalu, rozčílil se doktor Kukula, který ho několikrát operoval: „Vašičku, to ne! Ani pomyslet!“ A Pilát to opravdu chtěl dodržet. Po čtrnácti měsících v nemocnici ale i jemu Fivébr, kterého před frontou spasilo nasazení do zbrojní výroby, obsta-

Železná Sparta: zleva anglický trenér Dick, Peyr, Pilát, A. Hojer, Pešek-Káda, Perner, Janda-Očko, Sedláček, Kolenatý, před nimi Červený, Pospíšil a Šroubek

ral práci v plzeňské Škodovce. Jejich mistr byl kromě toho i předsedou tamního Českého lva. Tak dlouho do Václava hučel, až ten jednou opravdu nastoupil – a dal dva góly! Po utkání se hodiny svíjel v bolestech. Velkého snu o návratu na hřiště se však už nevzdal.

ZNOVUZROZENÍ TVŮRCE HRY

Ještě za války se Pilát vrátil i do Sparty. A roku 1919 se jako su-

perarbitrovaný rakousko-uherský válečný invalida stal členem vítězného československého týmu na Pershingově olympiádě, vojenských hrách zemí Dohody na pařížském stadionu Colombes. Rok poté ve čtyřiceti letech debutoval v oficiálním mezinárodním utkání na olympijských hrách v Antverpách, kde se naši probili až do finále.

Spolu s Kádou byl nejvýraznějším tvůrcem Železné Sparty, v první

polovině 20. let minulého století nejspíš nejlepšího klubového týmu evropské pevniny. Letnou opustil roku 1924, ale i tak v přelomovém následujícím roce stačil ještě podepsat profesionální smlouvu a dva roky si pak zahrát i ligu – v Čafce. Kopačky obul naposledy na zájezdu zelenobílých do Španělska, kde pár let předtím se Spartou slavil veliké úspěchy. Následky málem smrtelného zranění se hlásily stále častěji a bolestivěji...

EXTRA

KOLEM ČESKA ZA 7 DNÍ. NA KOLE!

FOTBALISTA JAN KOSINA ZVOLIL V RÁMCI REHABILITACE PO OPAKOVANÉM ZRANĚNÍ KOLENA NETRADIČNÍ FORMU DOVOLENÉ

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ARCHIV J. KOSINY, PAVEL SLAVÍČEK

Nikdy pořádně nejezdil na kole, přesto se JAN KOSINA, fotbalista Kolovrat, rozhodl jít do bláznivé sázky: podle ní měl za 168 hodin ujet tisíc kilometrů a navštívit při tom pět velkých českých a moravských měst. Kolega z banky mu nevěřil stejně jako další jeho kamarádi. Všichni překvapil. Trasu zvládl s patnáctihodinovou rezervou. „A to jsem ještě poslední den strávil v Poděbradech na koupališti. Měl jsem najeto a příjezd naplánovaný až na večer. Chtěl jsem si to užít,“ usmívá se Kosina.

■ Jak se zrodil nápad na Tisícovou výzvu?

Měl jsem úraz kolena a musel na plastiku zkříženého vazů. Dával jsem se dohromady osm měsíců, odehrál jsem čtyři zápasy a ruplo mi to znovu. Šel jsem na operaci podruhé a doktor mi v rámci rehabilitace doporučil kolo. Tak jsem si říkal, že bych se o dovolené na něm trochu projel. Probíral jsem to s kamarádem a vznikla z toho sázka, že objednu pět velkých měst po

trase Praha, České Budějovice, Brno, Olomouc, Ostrava a zpátky. Když jsme to hledali na mapě, vyšlo téměř tisíc kilometrů, tak jsme tu sázku nazvali Tisícová výzva. Měl jsem na to týden. Přidali se i další kamarádi, nikdo mi nevěřil, že bych to zvládl.

■ O co jste se vsadili?

V banku bylo 12 tisíc korun, které mezi sebou kluci vybrali. Kdybych to nezvládl, musel bych ty peníze vyplácet já.

■ Jak jste na tom byl s kolem před výzvou?

Po té druhé operaci jsem najel asi šestnáct kilometrů do hospody a zpátky, občas jsem zajel do Kolovrat na hřiště, takže jsem s kolem vlastně žádnou zkušenost neměl.

■ Na jakém kole jste jel?

Na starém, které mám asi od 14 let. Dal jsem ho kamarádovi do servisu, ať mi před cestou kolo prohlédne. Když mi volal, tak se smál, že mi z něj zůstal jen rám, jinak bylo potřeba všechno vyměnit. Dal mi kolo do cajku a mohl jsem vyrazit.

■ Svou sázku jste vyhrál, 1044 kilometrů jste zdolal za 153 hodin a 24 minut, takže jste měl oproti plánu ještě náskok. Jak jste s tímhle výkonem spokojený?

Kdybych jel jen na rychlost, tak dojeďu o den dřív. Jenže jsem měl plánovaný příjezd na pátek večer, tak jsem se cestou zdržel. Jsem moc spokojený, vyhrál jsem nějaké peníze, i když náklady na cestu byly se vším všudy 15 tisíc korun. Osm jsem dal do kola, každý den něco za ubytování a jídlo. Ale stálo to za to. Ohlasy byly super. Na začátku jsem dělal webové stránky jen pro kamarády, ale když jsem pak koukal na návštěvnost, byl jsem překvapený: šest tisíc unikátních IP adres, to je hodně.

■ V jednom z dotazníků jste uvedl, že máte rád film Rychle a zběsile. Probíhala tak i vaše jízda?

Vezmu to postupně. První den byl pro mě nejnáročnější, protože se kamarádka loučila se svobodou a já ▶

KDO JE JAN KOSINA?

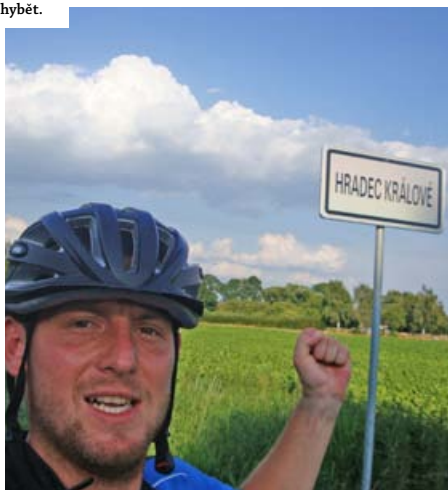
Pražským fotbalovým fanouškům známý hlavně z Uhřetěvsi, kde hrával přebor. Univerzální fotbalista, který může nastoupit na všech postech od pravého obránce po levé křídlo. Začínal v Kolovratech, prošel do rostem Viktorie Žižkov, pak šel do Uhřetěvsi. Po zranění kolena se tam vrátil, po druhém už zamířil do „svých“ Kolovrat. Rozhodl i fakt, že zatímco jeho bývalý klub sestoupil z přeboru, Kolovraty do něj poprvé v historii postoupily. Věnuje se i futsalu. „Než se mi stal ten úraz, byl jsem na fotbale nebo futsale každý den. Fotbal je můj život, vrátil bych se do něj, i kdybych si to koleno utrhl potřetí,“ říká 25letý Kosina, který objel republiku na kole za sedm dní. Svou netradiční sázku zaznamenal na webu, který mu vytvořil kamarád speciálně pro tuhle příležitost: www.tisicovavyzva.cz.

V pořádku v cíli, to se musí oslavit.

Děkuji, kudy všude Honza projížděl, nesměly chybět.

s ní byl na tahu do sedmi hodin do rána – a v devět jsem vyjžděl. Prvních padesát kilometrů bylo super, podél Sázavy z kopce. V Táboře na mě ale padla brutální únava, myslel jsem, že zkolabuju, navíc jsem zabloudil, tak jsem to zalomil o čtyřicet kilometrů dřív oproti plánu.

■ Těch čtyřicet kilometrů jste tedy najel druhý den?

Právě, to jsem ujel 183 kilometrů. Perfektně jsem ale zsmol, ani jsem to přes noc nezvládl usušit. Třetí den jsem dojel k sestře do Blanska, chtěl jsem původně dál, ale nebyl jsem schopný, zalomil jsem to v půl čtvrté odpoledne. Další den jsem chtěl dojet až do Ostravy, což se mi nakonec povedlo, ale dorazil jsem tam až v devět večer. To už jsem věděl, že to zpátky za tři dny nějak dokopu. Zbývalo mi něco přes čtyři sta kilometrů.

■ **Kolikrát jste chtěl po cestě vzdát?** První den každé dva kilometry, myslel jsem si, že to otočím nebo pojedu domů vlakem. Druhý den mě bolelo úplně všechno. Nejhorší to bylo první večer na pokoji a druhý den ráno. Do čtvrtého dne to bylo fyzicky hrůzostrašné, pak už si tělo zvyklo a byla to pohoda, poslední dny jsem si vyloženě užil. A mohlo to být ještě příjemnější, jenže jsem před cestou udělal jednu chybu.

■ Jakou?

Narýsoval jsem si trasu podle map, které jsem se pak držel. Až po cestě jsem zjišťoval, že nejlepší je sta-

vit se v nějaké hospodě a probrat s místními, kudy je to nejlepší. Zbytečně jsem vyjel několik velkých kopců, které jsem pak zase sjel a dostal se jen o kousek dál za místo, na kterém jsem na ten kopeček najížděl. V těch hospodách byla sranda, po cestě jsem se tam ještě vsadil. Do Ostravy mi zbývalo 55 kilometrů a místní mi nevěřili, že to dojezu do tří hodin, že je to ná-

a výzvy, o kolu, pivo, oběd... Musí o něco jít.

■ Byla tahle sázka vaše nejláznivější?

Zatím jo. Ještě jsme měli tenisovou výzvu, protože já tenis nikdy nehrál a kamarád Kuba jo. Měl jsem půl roku na to, aby mě učil a já nad ním vyhrál aspoň set. První měsíc jsem neměl šanci, ale teď už hrajeme vyrovnaně.

VÝZVA V ČÍSLECH

1044,1

tolik kilometrů ujel

153 hodin a 24 minut

tak dlouho mu cesta trvala

57 hodin a 21 minut

čistý čas strávený v sedle kola

18,2 km/h

průměrná Kosinova rychlost

ročná cesta. Domluvili jsme se, že jim zavolám, jestli jsem to zvládl. Nechal jsem tam chlapům padesát korun, aby si na mě dali panáka za odměnu, když to stihnou do tří hodin. Kdybych to pod tři hodiny nedal, tak si měli dát panáka za trest. Stihl jsem to. (usmívá se)

■ Vy se rád sázíte, že?

Jo, rád. O všechno. Na obědě si házíme s kamarádem mincí, kdo ho zaplatí. Mám rád různé hecovacky

■ Co nejzajímavějšího vás na cestě kolem republiky potkalo?

Nejsem cyklista, takže nemám přehled o tom, v jakém stavu jsou v Česku cyklostezky. Teď ale vím, že jsou místa, na kterých i člověk, který nikdy neseděl na kole, může propadnout cyklistice. Někdy to byl opravdu požitek z jízdy. Na druhou stranu musím říct, že spousta cest je označených jako cyklotrasy, ale nedají se sjet.

■ Vy jste jel pouze po cyklostezkách?

Neměl jsem tam dálnice a silnice I. třídy. Jen cyklostezky a silnice II. a III. třídy.

■ Nebál jste se jezdit po okresních silnicích?

Potkal jsem minimum aut. Jen když jsem se blížil k Ostravě, tak už padala tma, ale to jsem chtěl dojet. Po tmě je to nebezpečné i s reflexními

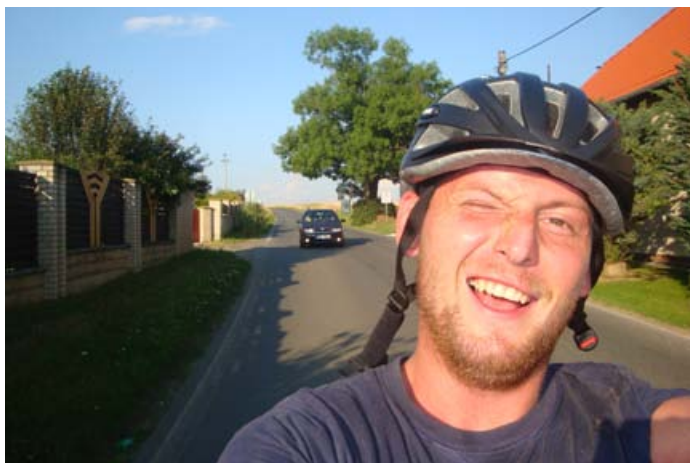
prvky. Měl jsem i štěstí na počasí, kromě toho lijáku druhý den jsem hnal bouřky a vichřice před sebou. Kam jsem přijel, tam mi lidé říkali, že to tam už proběhlo.

■ Takže jste se neocitl v žádné nebezpečné situaci?

Před Brnem jsem se dostal do situace, že přes cestu spadly tři stromy a dalších dvacet vypadalo, že bude následovat každou chvíli. Místní volali hasiče a já se jich ptal, kudy se to ▶

Během cesty našel Kosina čas i na odpočinek, plánování, pózování a další zábavu.

Ve fotbalovém dresu Kolovrat.

OČIMA KAMARÁDA JAKUBA ŠKARDY

„Honza přišel s tím, že objedná republiku na kole. Já mu nevěřil, ale trval na tom, tak jsme začali vymýšlet trasu. Šel jsem do toho v klidu, protože jsem mu opravdu vůbec nevěřil. On byl sebevědomý, čímž mě znejistil. Když vyjel, pořád jsem doufal, že to vzdá, že ho potkají bouřky a kroupy, prostě že to otočí. Po dvou dnech už mi bylo jasné, že to zvládne. Byl samá sranda a legrárka. Překvapil mě.“

dá objet. Řekli mi, že bych si zajel asi dvacet kilometrů. Tak jsem vzal kolo nad hlavu a stromy přelézal. S dvacetikilovou bagází to bylo zajímavé.

■ Tlačil jste kolo někdy v chůzi, nebo jste celou cestu jel?

Byly úseky, kde se na kole jet nedalo: vymletá cesta, samý šutr, tam jsem kolo vedl, protože bylo i velké nebezpečí defektu. Ale to bylo jen tři kilometry. Já si navíc zapomněl pumpičku, kterou jsem si kupoval až po šesti stech kilometrech.

■ Nevadila vám týdenní samota?

Pozor, já si docela pokecal, jsem komunikativní typ, seznámil jsem se se spoustou lidí. Se samotou nebyl problém, za jízdy jsem i telefonoval. Psychicky jsem si odpočinul, člověk myslel jen na to, že musí dojet. Ostatní jsem hodil za hlavu. Navíc mi ta cesta výrazně pomohla posilnit svaly kolem kolena. Po tom týdnu cítím markantní rozdíl.

■ Měl jste nějakou podporu, přítele na telefonu?

S Kubou jsem si volal každý den, další kamarád byl na telefonu a já ho vyto-

čil, když jsem někam dorazil: on mi našel na internetu ubytování a poslal mi číslo.

■ Ze své cesty jste na stránky napsal i deník. To jste si dělal poznámky během cesty?

Žádné poznámky, všechno jsem měl v hlavě. Přerýkal bych vám to i teď. Byl to velký zážitek.

■ Kolik vesnic a měst jste projel?

Snažil jsem se fotit v všech cedulích, ale několik jsem jich vynechal. Když přišlo, foťák už byl promáčený a nereagoval, jednou mi i došla baterka. Bylo jich odhadem kolem sto padesáti.

■ Na vašich internetových stránkách mohli lidé sledovat on-line, kde se zrovna nacházíte. Jak jste nabíjel telefon? To musel být pro váš přístroj nápor.

Měl jsem dvě externí nabíječky, když jsem přijel na hotel, hned jsem všechno dal do zásuvek. Ta aplikace dost žrala baterku, ale zvládl jsem to i po téhle stránce.

■ Jak dlouho trvalo naplánovat takový výlet?

Možná se budete divit, ale já žádnou přípravu nedělal. Stránky mi vyrobil kamarád za odpoledne. Trasu jsem si na mapách načrtl asi za tři hodiny. Kolo bylo hotové taky za odpoledne, balil jsem si půl hodiny před odjezdem. Bylo to spíš tak, že jsme o tom mluvili měsíc, ale realizace probíhala na poslední chvíli. Ta trasa se dala určitě naplánovat lépe, abych se vyhnul velkým kopcům, ale já to moc neřešil.

■ Jaké bylo přivítání v Praze?

Měl jsem tady připravenou slavo-bránu, kamarádka mě posledních sedm kilometrů doprovázela autem, zapnula blikáčky a jelo se. Čekalo mě tady asi patnáct lidí se šampínkem. Nechtěl jsem dělat nějakou monstrózní akci.

■ Plánujete nějakou další výzvu?

Já bych si klidně dal, ale lidi do mě po tomhle už nechtějí investovat. Druhou výzvu už jsme s Kubou vymysleli. Že bych jel trasu Aš–Třinec, což je na kole 650 kilometrů. Podle mapy je to cesta na 45 hodin čisté jízdy, on by mi na to dal 50 hodin. Neměl bych s tím problém, ale kluci vyměkli, nechtějí se vsadit. Kuba navíc odjíždí do ciziny, tak uvidíme, jestli se k tomu někdy vrátíme. Když něco dělám, tak do toho jdu naplno. Klidně bych do takové výzvy šel.

■ Jste takový blázen i na fotbale?

Asi jo. Tam jdu do všeho taky po hlavě. ■

INZERCE

FSG

**SVOBODA
ŠTEINFELD**

PŘEBOROVÝ

PRAŽSKÁ
TEPLÁRENSKÁ

SPECIAL

ÚVOD

CO ČEKAT OD PROBÍHAJÍCÍ SEZONY?

TÝMY

PŘEDSTAVENÍ ŠESTNÁCTKY ÚČASTNÍKŮ

SERVIS

KOMPLETNÍ ROZPIS PODZIMNÍ ČÁSTI ROČNÍKU 2014-15

ÚVOD

ZASE KRÁLOVICE, NEBO NĚKDO JINÝ?

JAK VIDÍ PODZIMNÍ DĚNÍ V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ REDAKCE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SPECIÁLU?

Radost Královic z vítězství v loňském ročníku přeboru byla ohromná! Logicky...

Nejlepší čtyři týmy Pražská teplárenská přeboru z minulé sezony odmítly postup do divize, do nejvyšší soutěže v metropoli naopak přibyli nováčci, kteří ji jistě ožíví. Tohle bude nejspíš velmi zajímavá a vyrovnaná podívaná. Kdo bude hrát čelo tabulky, koho čeká boj o udržení? Pražský fotbalový speciál se pokusil tipovat podzimní umístění přeboru. Trefíme se? Nebo bude všechno jinak? Dokažte, že právě váš tým jsme podcenili, že má na víc. A hlavně: berte to jen jako hru...

Je to jako v každé soutěži: i Pražská teplárenská přebor má své jasné favority, nevyzpytatelné celky ze středu tabulky, ale i ty, které nebudou na sezonu vzpomínat s nadšením, protože budou hájit přeborovou příslušnost. Týmy jsme rozdělili do tří skupin, chcete-li „výkonnostních košů“.

SKUPINA 1

Podívejte se na soupisku posledního vítěze přeboru z Královic a hned máte jasno, kdo je největším adeptem na 1. místo. Ano, od Královic se čeká obhajoba triumfu. Vše nasvědčuje tomu, že by se parádní jízda z minulého ročníku mohla opakovat. Vždyť z úspěšného týmu, který pro Královice vyhrál přebor poprvé v historii, odešel jen brankář Havlík. Toho však nahradil zkušený Drboud, přibyl také záložník Horáček ze Slavie. Jinak žádné zásadní změny. A hlavně: trio Pospíšil, Formáček a Randa se podařilo udržet pohromadě. To je klíčové. Jejich 73 gólů z posledního ročníku nebudí u soupeřů respekt, spíš hrůzu. Mužstvo je velmi zkušené, navíc mu pevnou rukou vládne hrající trenér Martin Hyský. Chcete příklad? Když se v srpnu duo Pospíšil – Krejča účastnilo slavnostního zahájení pražské fotbalové sezony, neměl Hyský slitování: oba museli areál ve Štěrbotech předčasně opustit, Královice

měly totiž naplánovaný trénink. Bez výjimek.

Zajímavé bude také sledovat Přední Kopaninu. Ta se vloni podzimem po sestupu z divize protránila, ale téměř zázračný účinek měl na tým zimní příchod exilového dva Tomáš Pešíř – Tomáš Poláček. Dva kamarádi se společnou slávicí minulostí (Poláček hrál ovšem i za Spartu), řadí v ofenzivě. Poláček je báječný exekutor standardních situací, Pešíř se zase rozstřílel. Oba hrají v obrovské pohodě, což ukázalo poslední jaro, v němž patřila Kopanina k nejlepším.

Ambice rozhodně mají i Třeboradice, kde po tragickém úmrtí Václava Drobného z konce roku 2012 zástupci klubu vyhlásili, že jednou chtějí právě pro Drobného přebor vyhrát. Nejdřív z toho bylo 6. místo, naposledy 4. Pokud bude zlepšování pokračovat ve stejném tempu, vychází na Třeboradice tentokrát 2. místo – a z něj už je na vrchol jen kousek, co říkáte? Výrazně by k tomu měli pomoci borci se zkušenostmi z ligy: Pavel Grznár, Pavel Macháček a Zdeněk Šenkerík. Ten si dokonce zahrál i Ligu mistrů. Navíc mohou Třeboradice využívat posily z třetiligových Bohemians Praha, jejichž se staly farmou.

Pomalejší rozjezd mají už tradičně na Libuši. I tady najdete zajímavá

jména z nedávné ligové historie: Müller, Kučera, Hrdlička. Ve špičce přeboru se v posledních dvou letech nečekaně usadily také Vršovice. A jejich nový kouč Roman Dubovčí už na startu přeboru odhadoval: „Čekám, že nahoře bude hrát Kopanina s Královicemi, ty dva celky každopádně řadím hodně vysoko. Nevím jak Libuš, ta asi trochu oslabila,“ říkal Dubovčí. „U nás vedení vyhlásilo, že by chtělo být do 5. místa.“ To by se Vršovici mohlo a mělo povést.

SKUPINA 2

Silný střed, který by podle našeho odhadu neměl patřit k absolutní špičce, ale tyhle týmy by si mohly užít sezonu bez velkých stresů. Kromě ostřílených přeborových týmů ČAFC, Uhelných skladů a Hájů do této skupiny řadíme také nováčky – Tempo, Střešovice a Cholutice. Zatímco první trojice bude velmi těžkým protivníkem bez ohledu na místo konání zápasu, postupující z I. A třídy jsou plní elánu a nadšení. Hlavně doma by tato mužstva měla být velmi nepřijemným protivníkem. Pro všechny v tomto ohledu mluví i na přebor velmi slušné a spíš nadstandardní divácké zázemí.

Zatímco nové přeborové kluby by se nejspíš s umístěním v této skupině spokojily, s podobnými prognózami nechodte za Robertem Hlavickou, trenérem Uhelných skladů, které v minulé sezoně skončily bronzové, což byla malá senze. O rok dříve se totiž zachránily až v posledním kole, ač se jejich pozice během jara zdála beznadějná. „Chci být zase mezi nejlepšími,“ vyhlásuje Hlavica. „Laťku jsme si dali hodně vysoko, ale

nemám rád řeči o umístění v klidném středu tabulky. Komu stačí něco takového, ať jde hrát třeba rekreačku. Chci obhájit umístění z poslední sezony.“ No, uvidíme...

SKUPINA 3

V těchto klubech budou s naším tipem asi souhlasit nejméně. O to větší motivaci můžou béčka Meteoru, Motorletu a Admiry mít, aby ukázala, že je do spodní třetiny tabulky řadíme neprávem. Stejně tak proměněný Radotín a poslední nováček z Kolovrat. U béček je situace tradičně hodně nečitelná. Mohou využívat hráče A-týmů z vyšších soutěží, všechny tři kluby mají také velmi silnou mládež.

Radotín nejspíš doplatí na radikální změny v klubu. Spousta hráčů z minulých sezon odešla a osu týmu tvoří hráči bývalého béčka. Někteří z nich už si ani nemysleli, že si ještě někdy nejvyšší pražskou soutěž zahrají, ale okolnosti je k tomu donutily.

A Kolovraty? Historický postup zhořkl mužstvu hned na začátku: tři kola a 13 inkasovaných gólů, jen jeden vstřelený. S tím nejpočetnějším publikem soutěže nemohlo být spokojené. I od hráčů a trenérů brzy zněly hlasy, že přebor není I. A třída. Soupeři jsou tady vyspělejší, chyby se nekompromisně trestají. Těžko ovšem čekat, že se Kolovraty smíří s rolí otloukánka. I proto po prvních neúspěších rychle angažovaly zkušeného brankáře Janocka. Dá se čekat, že bude mít dost práce. Stejně jako jeho kolegové bez ohledu na zařazení do skupin.

Ne, Pražská teplárenská přebor by vás neměl nudit.

A jak vlastně tipujete vy?

FK ADMIRA PRAHA B

Sídlo klubu: Na pecích 46, 182 00 Praha 8 – Kobylisy

WWW.FKADMIRA.INFO

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 14. MÍSTO

Do přeboru vletla vloni rezerva Admiry jako uragán. Od podzimu 2013 však týmu, zdá se, dochází dech.

Horní řada zleva: Robert Rambousek – trenér, Vít Blahovec, Rudolf Poništ, Patrik Berger, Lukáš Němec, Petr Jackl, Jaroslav Kvapil, Dominik Němec, Jan Ondrůšek, Jakub Lupínek, Daniel Šindelář, Miroslav Petrů – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Filip Soukup, Jiří Hergesell, Kamil Káninský, Jakub Štefan, Lukáš Beníšek, Ajdin Mustedanagič, Patrik Zolotuchin, Tomáš Hybeš

ČAFC PRAHA

Sídlo klubu: K vodě 2, 106 00 Praha 10 – Záběhlice

WWW.CAFCPRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 6. MÍSTO

Nečitelný tým, který umí porazit nejlepší, ale zavařovat se slabšími. Téměř vždy se ale prokouše do lepší poloviny.

Horní řada zleva: Miroslav Kaliba – vedoucí týmu, Zdeněk Herink – trenér, Michal Svoboda, Zdeněk Ulrich, Tomáš Fízel, Jan Vrnák, Martin Nagy, Martin Chvátal, Jan Kaliba, Kateřina Medelská – masérka

Dolní řada zleva: Jakub Šlitr, Kryštof Mandík, Tomáš Kaliba, Miloš Moravec, Jakub Kučera, Daniel Vilhelm, Lukáš Bláža

FC HÁJE JIŽNÍ MĚSTO

Sídlo klubu: K jezeru 2, 149 00 Praha 4

WWW.FC-HAJE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 8. MÍSTO

Všem se líbí, jak hrají, první polovinu tabulky ale jen umělecký dojem nezajistí. Háje jsou „středová“ jistota.

Horní řada zleva: Petr Procházka – trenér, Matěj Soucha, Josef Hančl, Jiří Janoušek, Jan Pánek, Vojtěch Vlasák, Josef Bičaník, Tomáš Dub, Jan Slabý, Vojtěch Krejčí, Radek Fedič, František Bubeník – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Lukáš Provazník, Martin Dvořák, Vladimír Solař, Jakub Novák, Martin Brož, Martin Bednář, Michal Balík, Martin Tlustý

TJ SOKOL CHOLUPICE

Sídlo klubu: Hrazanská 128, 143 00 Praha 4 – Cholupice

WWW.SOKOLCHOLUPICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 11. MÍSTO

V I. A třídě si počínaly suverénně, navíc mají slušnou přeborovou minulost. Do této soutěže patří a potvrdí to.

Horní řada zleva: Rudolf Kahle – trenér, David Pajaziti, Lukáš Srba, Jakub Sznappa, Luboš Neveršil, Ondřej Honka, Zdeněk Jemelík

Dolní řada zleva: Tomáš Pechar, Tomáš Bábovka, Tomáš Souček, Roman Janoušek, Josef Masner

SOKOL KOLOVRATY

Sídlo klubu: Do Hlinek 427, 103 00 Praha 10 – Kolovraty

WWW.SOKOLKOLOVRATY.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 15. MÍSTO

Vydrápat se do pater, aby měl tým klid od záchranářských starostí, to bude fuška. Kolovraty asi čeká perná sezona.

Horní řada zleva: Jindřich Všecký ml. – asistent trenéra, Jindřich Všecký – trenér, Marek Luňák, Lukáš Tuša, Ondřej Malíček, Jan Neuwirth, Jakub Všecký, Jaroslav Linhart, Milan Seko, Petr Všecký – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Miroslav Procházka, Jakub Zajíček, Jan Tuša, David Podskuba, Jiří Linhart, Matěj Lechner, Tomáš Kasalický, Kryštof Petr

TJ SOKOL KRÁLOVICE

Sídlo klubu: Do Dolnic 72, 104 00 Praha 10 – Královice

WWW.SOKOLKRALOVICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 1. MÍSTO

Fantastická ofenziva, velká zkušenost v obraně. Tenhle mix by měl v přeboru opět fungovat. Obecně největší favorit.

Horní řada zleva: Jiří Drboud, Matouš Slovák, Martin Hyský – hrající trenér, Michal Záhorec, Aleš Hořícký, Štěpán Böhm, Jan Hrazdír, Petr Homolka, Miroslav Ulitka – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Eduard Formáček, Jakub Pospíšil, Tomáš Randa, Michal Krejča, Petr Dušek, Luboš Horáček, Pavel Dufek

FSC LIBUŠ

Sídlo klubu: Meteorologická 533, 144 00 Praha 4 – Libuš

WWW.FSCLIBUS.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 4. MÍSTO

Tradiční člen TOP 5 přeboru. Nejsou indicie, že by ji Libuš měla opustit, kádr má velmi dobrý, touha vítězit taky nechybí.

Horní řada zleva: Horní řada zleva: Zdeněk Hruška – trenér, Jan Maňák, Michal Polodna, Jakub Smrčka, Petr Hruška, Filip Adámek, Daniel Holubář, Tomáš Hrdlička, Michal Rohlíček, Jakub Malina, Marcel Štochl

Dolní řada zleva: Václav Hrdlička, Martin Müller, Jindřich Pavlů, Ondřej Nekola, Miloslav Stuchlík ml., Ondřej Čížek, Daniel Pouva

FK METEOR PRAHA VIII B

Sídlo klubu: U Meteoru 3, 180 00 Praha 8

WWW.FKMETEORPRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 12. MÍSTO

Když se mladým nedaří, pomůžou hráči z áčka, to je na Meteoru tradice. Se-stup by (nejen proto) týmu hrozit neměl.

Horní řada zleva: Jan Olah, Matěj Čonka, Martin Hosnedl, David Hanek, Petr Studnička, Jan Ludvík, Matěj Pikous, David Svozil, Sergo Kurtiashvili

Dolní řada zleva: Kirill Durov, Petr Janda, Martin Pilík, Vlastimil Zezula – asistent trenéra, Marek Kopač – trenér, Marek Kudrlička, Matěj Šupina, Daniel Prejza

FK MOTORLET PRAHA B

Sídlo klubu: Butovická 35, 158 00 Praha 5 – Jinonice

WWW.FOTBAL-MOTORLET.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 13. MÍSTO
Stejně jako u ostatních běčků, na výsledky se netlačí. Přebor je pro mladíky z Jinonic hlavně na otkání.

Horní řada zleva: Josef Tóth – asistent trenéra a vedoucí týmu, David Novotný, Ondřej Měska, Adam Tobolka, Martin Jaroš, Tomáš Fischer, Antonín Syrovátka, Štěpán Frank, David Lukeš – trenér

Dolní řada zleva: Martin Bělčický, Petr Vácha, David Eppert, Ondřej Stříbrský, Luboš Kučera, Ondřej Konopásek, František Hák

FC PŘEDNÍ KOPANINA

Sídlo klubu: Ke goniu 123, 164 00 Praha 6 – Přední Kopanina

WWW.FCPK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 2. MÍSTO
Trápení z minulého podzimu je nejspíš definitivně zapomenuto. Kopanina najela na vítěznou vlnu. Na ní se udrží.

Horní řada zleva: Sálom Hebousse – trenér, Martin Brabec, Tomáš Pešíř, Jan Mikeš, Martin Čihák, Josef Turek, Radoslav Melničuk, Jiří Švarc, Jaroslav Šturma – trenér

Dolní řada zleva: Radim Blažek, David Průša, Petr Fárka, Dominik Santler, Šimon Vik, Jakub Sýkora, Tomáš Poláček, Jakub Trzický

SC RADOTÍN

Sídlo klubu: Ke Zděři 1111, 153 00 Praha 5 – Radotín

WWW.SCRADOTIN.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 16. MÍSTO

Zásahy do týmu byly příliš citelné. Ač v sestavě najdete zajímavá jména, celkově bude mít Radotín problémy.

Horní řada zleva: Miroslav Petr – asistent trenéra, Jindřich Neumann, Filip Mazánek, Ondřej Havelka, Koloman Polyoka, Dias Idrissou, Radek Toman, Radek Kasík, Josef Konta – trenér

Dolní řada zleva: Michal Peták, Martin Svrček, František Zeman, Jan Tyburec, Karel Klíma, Adam Löffelmann, Jiří Bahenský

SK STŘEŠOVICE 1911

Sídlo klubu: Cukrovarnická 62, 162 00 Praha 6

WWW.SK-STRESOVICE-1911.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 10. MÍSTO

Na přebor se ve Střešovicích nechodilo 40 let! Teď je zpátky, klubem cloumá euforie. Měla by z toho být pohodová záchrana.

Horní řada zleva: Jan Klír – vedoucí týmu, Jiří Vajnar – asistent trenéra, Jan Syrový, Pavel Kopal, Jakub Zimčík, Martin Inneman, Tomáš Mulač, Tomáš Obermajer, Tomáš Rothe, Tomáš Slabý, Stefan Zvolenský, Matěj Brantal, Martin Šilhavý, Martin Pačanda – sekretář, Radek Trhlík – trenér

Dolní řada zleva: Jakub Turek, Milan Bialek, Norbert Mikš, Martin Charvát, Petr Věchtík, Daniel Smejtek, Daniel Vokurka, Robert Minařík, Jan Kašpar

FC TEMPO PRAHA

Sídlo klubu: Ve Lhotce 1045/3, 142 00 Praha 4

WWW.FCTEMPO.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 9. MÍSTO

Podle nás nejlepší z nováčků. I proto, že do přeboru v posledních letech patřili. Zajímavé bude sledovat střelce Nwoga.

Horní řada zleva: Jan Varecha, Radek Geissler, Michal Netušil, Josef Hurka, Marek Holko, Christ Nwogu, Jiří Hendrich, Jiří Zalud, Jiří Nechvíla, Jan Kuchař, Libor Koller – trenér

Dolní řada zleva: Václav Kalina, Jaroslav Klouček, Tomáš Geissler, Tomáš Kolínský, Patrik Geissler, Lukáš Tománek, Martin Vrzal

SK TŘEBORADICE

Sídlo klubu: Scheollerova 231, 196 00 Praha 9 – Třeboradice

WWW.SK TREBORADICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 3. MÍSTO

Zdá se, že zkušeného útočníka Šenkeříka přebor baví. Tým má nejvyšší ambice, dost zkušeností i kvalitu.

Horní řada zleva: David Hruška, Petr Viktorín, Tomáš Dufek, Patrik Urban, Pavel Červenka, Tomáš Pechač, Božek Jehlička, Pavel Macháček, Richard Brauneis, Ivan Petrbock – trenér, Radek Pechač – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Jakub Trýzna, Milan Čáp, Martin Trnka, Lukáš Pechač, Zdeněk Šenkeřík, Pavel Grznár, Jakub Hájek

SK UHELNÉ SKLADY

Sídlo klubu: Fabianova 1134/2b, 150 00 Praha 5

WWW.US-PRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 7. MÍSTO

V minulé sezoně Uhelky překvapily přebor. Teď už jsou víc čitelné, soupeři si na ně dají větší pozor.

Horní řada zleva: Martin Kozel – vedoucí týmu, Jan Petrla, Miroslav Kopecký, Lukáš Zilvar, Jan Ramba, Petr Šatný, Luděk Steinocher, Jakub Majerčín, Zdeněk Zmeškal, Ladislav Toman, Robert Hlavica – trenér, Adam Borský

Dolní řada zleva: Štěpán Hrazdír, Jan Bartůněk, Šimon Hrazdír, Matěj Pártl, Milan Stolf, Ondřej Valenta

SK UNION VRŠOVICE

Sídlo klubu: Na vrších 1/1503, 100 00 Praha 10

SKUNIONVRSOVICE.WEBNODE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2014–15 podle Speciálu: 5. MÍSTO

Nestárnoucí stoper Šimr, drzý šikula Uhlíř v záloze, pracovitý střelec Kejha. Tahle osa zajistí splnění plánu.

Horní řada zleva: Petr Maha, Martin Minařík, Michal Uhlíř, Jan Šimr, Jakub Kučera, Karel Protivinský, Vladislav Kejha, Patrik Jizba, Jaroslav Bellada – asistent trenéra, Vladimír Šimr – asistent trenéra, Roman Dubovčí – trenér

Dolní řada zleva: Lukáš Koutenský, Michal Zukal, Daniel Janout, David Petržílka, Martin Homolka, Jan Špaček, Ondřej Svatý, Matěj Baum, Radek Lhotan

SERVIS

ROZPIS PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

15. KOLO (PŘEDEHRÁVANÉ)

Vršovice – Kolovraty	4:0
Př. Kopanina – Cholutice	4:2
Radotín – Královice	2:6
Motorlet B – Libuš	3:1
Meteor B – Háje	1:2
Střešovice – ČAFC	1:1
Uh. sklady – Admira B	3:2
Třeboradice – Tempo	5:5

4. KOLO

Střešovice – Cholutice	1:2
Meteor B – Vršovice	1:2
Tempo – Háje	0:0
Uh. sklady – Královice	5:1
Kolovraty – Radotín	1:1
Motorlet B – Př. Kopanina	1:5
Třeboradice – Libuš	2:1
Admira B – ČAFC	3:5

8. KOLO

Střešovice – Motorlet B	5:2
ČAFC – Královice	1:3
Háje – Libuš	4:1
Tempo – Vršovice	1:2
Kolovraty – Meteor B	0:2
Uh. sklady – Radotín	5:4
Třeboradice – Př. Kopanina	0:1
Admira B – Cholutice	6:0

12. KOLO

8. listopadu	
10.15 ČAFC – Radotín	
10.15 Libuš – Vršovice	
10.30 Háje – Př. Kopanina	
14.00 Tempo – Meteor B	
14.00 Královice – Cholutice	
(hř. Újezd Praha 4)	
9. listopadu	
14.00 Kolovraty – Uh. sklady	
14.00 Třeboradice – Střešovice	
14.00 Admira B – Motorlet B	

1. KOLO

Tempo – Kolovraty	5:0
Admira B – Třeboradice	0:2
ČAFC – Uh. sklady	5:2
Háje – Střešovice	4:4
Libuš – Meteor B	3:1
Královice – Motorlet B	2:0
Cholutice – Radotín	7:1
Vršovice – Př. Kopanina	2:1

5. KOLO

ČAFC – Kolovraty	5:0
Libuš – Tempo	0:2
Háje – Admira B	5:2
Vršovice – Střešovice	4:4
Královice – Třeboradice	3:1
Př. Kopanina – Meteor B	2:0
Radotín – Motorlet B	7:1
Cholutice – Uh. Sklady	2:1

9. KOLO

18. října	
10.15 Libuš – Kolovraty	4:3
10.30 Vršovice – Admira B	2:1
15.30 Př. Kopanina – Tempo	1:1
19. října	
15.00 Meteor B – Střešovice	3:0
15.30 Královice – Háje (hř. Háje)	6:0
15.30 Cholutice – ČAFC	2:2
15.30 Radotín – Třeboradice	2:5
15.30 Motorlet B – Uh. sklady	

13. KOLO

15. listopadu	
10.30 Vršovice – Královice	
(hř. V Úžlabině)	
11.00 Střešovice – Tempo	
13.30 Př. Kopanina – Libuš	
16. listopadu	
13.30 Uh. sklady – Třeboradice	
14.00 Meteor B – Admira B	
17. listopadu	
13.30 Radotín – Háje	
13.30 Motorlet B – ČAFC	
13.30 Cholutice – Kolovraty	

2. KOLO

Kolovraty – Př. Kopanina	1:4
Radotín – Vršovice	1:1
Motorlet B – Cholutice	0:0
Meteor B – Královice	2:2
Střešovice – Libuš	3:2
Uh. sklady – Háje	2:1
Třeboradice – ČAFC	3:1
Tempo – Admira B	3:1

6. KOLO

Střešovice – Př. Kopanina	1:4
ČAFC – Háje	1:1
Tempo – Královice	0:0
Meteor B – Radotín	1:0
Kolovraty – Motorlet B	0:2
Uh. sklady – Vršovice	0:1
Třeboradice – Cholutice	2:3
Admira B – Libuš	4:2

10. KOLO

25. října	
10.15 Třeboradice – Motorlet B	1:4
10.15 ČAFC – Vršovice	6:3
10.15 Libuš – Královice	0:4
10.30 Háje – Cholutice	1:0
15.30 Tempo – Radotín	0:2
26. října	
14.30 Kolovraty – Střešovice	0:1
14.30 Uh. sklady – Meteor B	2:3
14.30 Admira B – Př. Kopanina	4:2

3. KOLO

ČAFC – Tempo	8:2
Libuš – Uh. Sklady	0:5
Háje – Třeboradice	0:5
Vršovice – Motorlet B	1:2
Královice – Střešovice	1:0
Př. Kopanina – Radotín	1:1
Admira B – Kolovraty	1:1
Cholutice – Meteor B	2:0
	0:1
	3:1

7. KOLO

Libuš – ČAFC	8:2
Vršovice – Třeboradice	0:5
Háje – Kolovraty	1:2
Královice – Admira B	1:0
Př. Kopanina – Uh. Sklady	1:1
Radotín – Střešovice	2:0
Motorlet B – Meteor B	0:1
Cholutice – Tempo	3:1

11. KOLO

1. listopadu	
10.30 Vršovice – Háje	0:0
11.00 Střešovice – Uh. sklady	3:1
14.00 Př. Kopanina – ČAFC	1:3
14.00 Královice – Kolovraty	1:4
2. listopadu	
14.00 Radotín – Admira B	3:2
14.00 Motorlet B – Tempo	0:2
14.00 Meteor B – Třeboradice	2:2
14.00 Cholutice – Libuš	2:0

14. KOLO

22. listopadu	
10.15 ČAFC – Meteor B	
13.30 Háje – Motorlet B (hř. Motorlet)	
14.00 Královice – Př. Kopanina	
(hř. Újezd Praha 4)	
23. listopadu	
13.30 Kolovraty – Třeboradice	
13.30 Tempo – Uh. sklady	
(hř. Horní Měcholupy)	
13.30 Admira B – Střešovice	
13.30 Libuš – Radotín (hř. Radotín)	
13.30 Cholutice – Vršovice	

Pozn.: Termíny zápasů jsou bez záruky, mohou se měnit. Aktuální informace sledujte na www.fotbalpraha.cz.

INZERCE

FSG SVOBODA
STEINFELD

Bauer

výrobce sportovních pohárů

**POHÁRY, TROFEJE, MEDAILE
SKLENĚNÉ TROFEJE, PLAKETY
FIGURKY, SOŠKY, TALÍŘE, VĚNCE
KOKARDY, EMBLÉMY, DIPLOMY
LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
POTISK TROFEJÍ**

**PRODEJNY: 2x PRAHA, OSTRAVA, LIBEREC
ROŽNOV p. R., BRATISLAVA**

SLEVA 25% PRO KLUBY SDRUŽENÉ V PFS

www.pohary-bauer.cz

ZAJÍMAVOST

TIPUJTE VÝSLEDKY A VYHRAJTE SKVĚLÉ CENY!

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBOR MUŽŮ KONKURUJE TOP LIGÁM!

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

Již druhou sezonu mají příznivci fotbalu v hlavním městě jedinečnou příležitost tipovat výsledky všech utkání nejvyšší pražské fotbalové soutěže. Tipovací soutěž, jež má takřka profesionální parametry, připravuje Pražský fotbalový svaz ve spolupráci s portálem www.goldentip.cz. Oproti běžnému sportovnímu sázení je Tipovacka PFS zcela zdarma, přesto mohou ti nejúspěšnější vyhrát zajímavé ceny. Tak proč to nezkusit?

Tipovacka PFS na Pražská teplárenská přeboru probíhá na webových stránkách www.goldentip.cz, konkrétní odkaz na nejvyšší fotbalovou soutěž v metropoli je v sekci **Krajské přebory**. Tipuje se na každý hrací víkend Pražská teplárenská přeboru – tedy na 30 kol, z nichž některá jsou samozřejmě už odehrána. Tipy představují dlouhodobou celosezonní soutěž o deset zajímavých cen. Vyhraje se však i v průběhu soutěžního ročníku, a to ve třech etapách, které

se vyhodnocují vždy po 10 odehraných kolech a oceněno je pět nejlepších tipérů.

Tipování se velice podobá klasickému kurzovému sázení na sportovní události. I zde jsou na všechna utkání vypisovány kurzy, a to na tři varianty výsledku, tedy výhra domácích, remíza a výhra hostů. Kurzy jsou sestavovány týmem expertů a na webovém portálu jsou zveřejňovány ve středu či ve čtvrtek před hracím víkendem. Ti-

pující mohou využít i pohledu jednoho z expertů, který v sekci **Názor experta** okomentuje každé utkání a na závěr sdělí svůj tip na výsledek utkání.

Jak se tipovací soutěže zúčastnit? Je to velice jednoduché. Na webu www.goldentip.cz se prostřednictvím jednoduchého formuláře zaregistrujete, následně vstoupíte do sekce „Krajské přebory“ a zvolíte „Pražský přebor“. Pokud jsou připravené kurzy na nejbližší utkání, tak již můžete začít sázet. Soutěžící však nesázejí peníze, avšak kredity. Těch dostane každý sázkař při registraci rovných 1 000, které se následně snaží co nejvíce rozmnožit. Pokud se sázkaři stane, že již nemá kredity nebo nedisponuje alespoň 50 kredity (minimální vklad na jeden

tiket), tak to neznamená, že již nemůže dále hrát, bezplatně si lze dobít dalších 500 kreditů. Aby byla soutěž mezi tipujícími spravedlivá, tak se každému započítává do celkové tabulky vždy čistý zisk.

A o co se hraje? V jednotlivých etapách lze získat například poukaz na zájezd od cestovní kanceláře, kšiltovku vybraného pražského ligového klubu či půllitr s logem PFS. V celosezonní soutěži se vítěz může těšit na zájezd pro dvě osoby na utkání německé Bundesligy či italské Serie A, poukaz na nákup kopaček, ale i dres vybraného pražského ligového klubu. To vše a mnoho dalšího lze za správné tipy vyhrát, tak to zkuste! Druhá etapa je tady!

Podrobné informace a pravidla o sázení najdete na www.goldentip.cz. ■

www.goldentip.cz

GOLDEN TIP
S NÁMI NEMŮŽETE PROHRÁT

Krajské přebory

Tipujte výsledky zápasů Pražská teplárenská přeboru mužů

Kurzové sázení zdarma - Hodnotné ceny - Názory expertů

www.GOLDENTIP.cz

TRÉNINK

POLEMIKA: UČIT SE POMOCÍ ZVYKŮ, NEBO NE?

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE VE SPOLUPRÁCI S FAČR

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

V posledních článcích jsme rozebírali, jak na dovednost hrát a co trénovat v různém věku. Podívejme se ale i obecně, jak by asi mohl fungovat proces učení. Často na našich hřištích vidíme kluky, kteří dobře kombinují, méně často takové, kteří obejdou jednoho či dva protihráče a těží z toho i díky tomu, že mají rychlost a sílu k další akci. Fotbal je stále víc komplexnější ve svých nárocích a hráče, kteří by jen strojově plnili příkazy svého podvědomí (natož plnění přání pokřikujících trenérů), asi velká budoucnost nečeká. „Jednají hráči vlečení situací, nebo situací vytvářejí a neustále se v ní rozhodují?“ ptá se v dalším díle seriálu o tréninku mladých fotbalistů ANTONÍN PLACHÝ, vedoucí trenérsko-metodického úseku FAČR.

Každý věří v dobré návyky, ale jaké vlastně jsou? Návyk je proces v mozku, který nás zbavuje povinnosti dělat příliš mnoho rozhodnutí, tvrdí John Dayken, expert na mentální koučink. V částech uvedených černou barvou vysvětlí, jak vidí využití síly návyků v tréninku, a tím zlepšení hry týmu ve všech herních situacích, červeně je pak označena polemika Antonína Plachého.

MÉNĚ PŘEMÝŠLEJ, HRAJ LÉPE?

Pokud zvážíte počet pohybů, které provedete za den, uvidíte, že byste byli zdrzeni, pokud byste se měli zastavit pokaždé, když musíte učinit rozhodnutí. Mám si vyčistit zuby? Jak dlouho si je mám čistit? Mám si je čistit nahoru a dolů, nebo v kružích? Bez přemýšlení se natáhneme po zubním kartáčku a zuby si vyčistíme. Někdy, když si myslíme, že děláme rozhodnutí, hledáme ve skutečnosti návykovou smýčku v našem mozku, přičemž automatika přebírá kontrolu. To samé se stává nám při hraní fotbalu.

Ano, v běžném životě není třeba mnohdy reagovat a naši činnost

řídí podvědomí. Někdy ani pořádně nevíme, co děláme. Pokud však dojde k situaci, že člověk chce zároveň na velkou a ví, že si musí vyčistit zuby, protože ho tlačí čas, již se vědomě rozhoduje, jak to udělá. Jde o to, jestli ty důležité okamžiky řešíme za pomoci „rutinních smyček“, nebo jdou procesem plánu a rozhodnutí. Stejně ve hře některá rozhodnutí řešíme podvědomě (okamžité nabídnutí po zisku míče) a některá vědomou kontrolou (kam se nabídneme). Z tohoto pohledu je samozřejmě nesmysl, že by vše bylo jakýmsi návykem. Přihrávám na základě vědomého rozhodnutí o výhodnosti situace, nikoliv jen proto, že je někdo volný. Samozřejmě že jsou hráči, kteří řeší více věcí pomocí návyku, ale jsou i tací tvořiví hráči, kteří zase vždy hodnotí situaci dle toho, jak vypadá. Otázka je, zda jde tvořivost rozvíjet.

Pokud hráči řekneme, aby kvůli lepšímu rozhodování při hře přemýšleli, často můžeme chtít nesmyslnou činnost. Kognitivní rozhodnutí mohou být potlačena přetlakem smyslových dat (co hráč vidí, cítí, slyší...), nedostatkem času k posouzení situace

a procesování do zamýšleného pohybu. I když jsou hráči seznámeni s různými situacemi, paměť může být pod tlakem nespolehlivá.

Právě proto se musíme snažit o učení k vlastnímu rozhodování, nikoliv o pamětní učení, kdy hráč poslouchá příkazy trenéra a má si pamatovat řešení, které je mu předloženo. Pak to často končí chabou výmluvou trenéra: „My si to říkáme, ale oni to pak neplní.“ Prožité učení – učení hrou, učení zážitkem a vlastní zkušeností – zanechává trvalejší otisky pro herní orientaci. Ty nejdůležitější návyky jsou směrem k prostorové orientaci a k rychlému rozhodování. **Příklad:** Trenér bude učit hráče, že v blízkosti branky je třeba vždy přebrat míč a dělat klikku směrem ke straně, ne před branku do „nebezpečného prostoru“. Vytváří se jednostranný návyk, který začne být problémový v momentě, kdy na straně bude soupeř, ale ve středu hřiště volno. Trenér tedy může učit návyk k rychlé orientaci a činům. „Kam budeš dělat klikku?“ Logická odpověď je: „Tam, kde je volno.“ Budujeme tedy návyk, že hráč potřebuje rychle, nejlépe při nabíhání a před přijetím míče zjistit, kde je volno, a tím směrem přebírat míč.

Neurovědecké výzkumy potvrdily, že návykové smýčky se vytvářejí i v jiných částech mozku než v paměti a mohou být efektivní i pod tlakem, protože lidé reagují na návykové smýčky instinktivně, bez přemýšlení. Tudíž jsou návyky ve fotbale

rozhodující. Hráči a týmy s dobrými návyky hrají lépe, bez nich se hra zadrhává.

Všichni trenéři nevědomky vytvářejí v hráčích návyky, ale poznáváním a srovnáváním se, jak návyk funguje, trenéři ovládají hráčův rozvoj moudřejší pokoušením se o vytvoření správných návyků. Trénink budování návyků umožňuje spoustu opakování všech dovedností, které jsou potřebné pro každou návykovou „rutinu“.

I přesto mohou být návyky trénovány, pouze pokud hráči zdokonalili veškeré dovednosti potřebné pro provedení rutiny. Pokud hráči s provedením zápasí, návyk si neosvojí, což rozdrťí jejich sebevědomí. Trénink návyků neznamená, že improvizace by se měla ignorovat. V herních situacích návyky vždy nefungují, jak se dříve plánovalo, takže pokus o provedení naučeného návyku může vyústit v perfektní šanci na improvizaci. Dobrá improvizace by měla být podpořena a sklídit aplaus.

Stejně tak návyk, kterým může být v kombinaci „přihraj a běž“ právě to, že přihraju a okamžitě si nabíhám – to je návyk. Hodnocení situace, kam nabíhám, je tvořivé a někdo dokonce vidí nějaký ten krok dopředu, třeba k narážence na třetího. Návyky a rozhodování jdou tedy ruku v ruce. Jestliže hráči začínají hrát převážně s pomocí návyků, hra je strojová a snadněji čitelná. Ano, hra se bez návyků, a podotkneme „dobrých návyků“, zadrhává, ale hra postavená jen na návycích se stává průměrnou a samozřejmě může sklouzávat až ke ▶

Řeší hráč s míčem situaci podle návyku správně?

Ideální je začít s cvičeními bez tlaku na hráče.

hloupým chybám, pokud tam není hodnocení situace.

NÁVYKOVÁ SMYČKA

Návyková smyčka se skládá ze čtyř elementů: chuť, popud, rutina, odměna.

Je to sice amatérsky sestavená sekvence průběhu motorického učení se zásadním nesmyslem, což je to, že tu není popsán proces učení, ale pouze výsledek. To však neznamená, že bychom se z nesmyslu nemohli poučit.

Chuť: Řídí návyk. Ve fotbale předpokládáme, že touha po úspěchu (vyhrávat, hrát lépe, učinit dobré rozhodnutí) je to, co pohání chuť pro tvorbu dobrých návyků.

Popud: Signál, který nás přiměje provést opakovaný pohyb. Například ve fotbale to může být připravená šance spoluhráčem, určitý pohyb protihráče nebo rozhodnutí rozhodčího. Průběh mozkového děje, např. zda je vybráno nejčastěji používané a nejlépe zvládnuté zpracování míče, nebo to zpracování, které je nejvýhodnější pro danou situaci, se také odehrává na pomezí podvědomí a vědomého rozhodování. Vidím, že potřebuji zpracovat míč doprava, protože jsem si zkontroloval situaci – rozhodování vědomé, samotné zpracování je, pokud již v tom mám dlouhodobou úspěšnou zkušenost, podvědomé.

Rutina: Sekvence událostí, kdy reagujeme na různé popudy. V týmovém rozestavení má každý hráč různou rutinu pro stejný popud. Popud může například být: Hráč A dostane balon do prostoru na pravém křídle. Když se toto stane, individuální rutiny mohou být: A běží s balonem, B mu zabíhá, C a D se tlačí na poslední obránce, E si nabíhá diagonálně, F podporuje tým zezadu a tak dále.

Odměna: Konečný výsledek reakce by měl být užitečný. Ve fotbale to může být po taktické stránce zisk balonu nebo po té osobní pocit dobře odehrané hry. Touha po odměně je to, co nás pohání vpřed i přes nejistotu, že ji dosáhneme.

Z tohoto řazení je tedy vidět, že jde o rozhodování jako reakci na situaci, ale vždy tuto situaci hráč i vytváří, nikoliv že by jen reagoval, tedy předvidá, co se

bude dít. Jestliže si naběhne do volného prostoru, je v té situaci aktivnější a zjednodušuje svou práci, než kdyby zůstal stát. Jde tedy o individuální taktiku, kterou pomáhá úspěšně dovršit individuální dovednost s míčem. Pokud má někdo obě složky na dobré úrovni a využívá je (vytváříme mu k tomu prostředí), můžeme jej označovat jako tvořivého hráče. Pokud jedna ze složek chybí, pak buď je vždy otrokem situace – reaguje, ale netvoří, nebo je otrokem míče – ví, co by chtěl, ale nedovede to realizovat. Z toho je vidět jak důležitá je individuální technika využívaná, ale i učená v herních souvislostech s vlastním rozhodováním.

Vytváření návykových smyček v tréninku:

- Rozmyslete se, čeho chcete dosáhnout.
- Vezměte v potaz, jaké prvky jsou potřebné k dosažení cíle.
- Rozhodněte se, jak celý proces bude vypadat. Měla by to být akce, která může být interpretována jako signál k započetí rutinní reakce. Návyk musí záviset na vývoji utkání, například nebudete hrát stejně, když vyhráváte, jako když prohráváte nebo na začátku a na konci utkání.
- Stejně tak by měl proces záviset na pozici na hřišti (různé úkoly na obou polovinách hřiště).
- Vytvořte tréninky kolem této rutiny.
- Vysvětlete důležitost celého procesu hráčům, stejně jako veškeré výhody.
- Buďte specifičtí, jaké úlohy se od hráčů očekávají, aby mohli trénovat přesně to, co je potřeba.
- Vymyslete signály s týmem, aby bylo možné identifikované popudy rychleji spojit s natrénovanou rutinou. Přimějte hráče, aby se tyto signály naučili a používali v zápase.

Zde je třeba říci, co to znamená signál, v jakých věkových kategoriích se tím do jaké míry zabývat a jestli hráče učit nějaká schématická řešení, nebo je učit chápat výhodné řešení a schopnost ho vidět a měnit. Příkladem budiž třeba

to, že hráči řekneme, kam přesně si má naběhnout při rozehrání rohu a striktně to chtít dodržet, nebo jestli chceme naučit vidět volný prostor a hráč si vybírá ten prostor, který je výhodný. To třeba u mladších přípravků znamená, že se můžeme s hráči bavit o tom, co vidí a někam je posouvat, ale třeba již ve starších přípravkách přesouváme zodpovědnost na to, jak se spolu dva hráči domluví na rozehrání rohu, a již v mladších (starších) žácích to může být i jejich skupinové a týmové řešení. Má to tedy být tréněrem vykonstruovaný signál, nebo řešení, které tvoří a snaží se naplnit hráči. Oni tím rostou.

■ Začněte se cvičením bez tlaku na hráče, dokud provedení nebude bez chyb.

Toto je samozřejmě těžko realizovatelné a často nevhodné přikázání, protože již nedokonalé herní dovednosti je třeba užívat ve hře. Podstatné to záleží na věku. Reálně vzato lze říci dítěti: „Teď ještě tu kličku ve hře nepoužívej, ještě ji pořádně neumíš.“ Na druhou stranu můžeme již zkušenější hráče omezovat. „Trestnáky začneš kopat, až to v tréninku desetkrát za sebou trefíš do branky.“ Jak je snad cítit, jsou obě situace těžko souměřitelné.

■ Opakujte cvičení pod lehkým tlakem. Uměle vytvářejte hráči příležitosti, které by mohly nastat v dané situaci.

Takto by to kopírovalo naše metodicko-organizační formy, ale i v nácviku dovedností se všechny formy prolínají, již jen z toho pohledu, že někteří hráči se naučí dovednost rychle a jiní pomaleji.

■ Následně opakujte cvičení v zápasovém tempu.

Zápasové tempo znamená nejspíše rychle, ale to není jediný prvek zvyšující složitost. Metodika očima dítěte se měří na „baví – nebaví“ a zde je opět rozcestí. Pokud to dítě baví, je ochotné pokračovat i přes nezdravý, a naopak dítě většinou baví činnost, které se mu daří. Jak tedy

pomalé i rychlé varianty nastavit zábavně pro děti.

■ Zajistěte, aby úspěšné provedení nezůstalo bez pochvaly a neúspěch bez upozornění a opravy od trenéra.

Zde záleží na tom, jak je upozornění na neúspěch podáno, zda blokuje další pokusy. „Co zas děláš, vždyť ti to lítá do nebe!“ nebo sice přímo nehaní, ale nepřináší žádnou stimulaci: „Lítá ti to nějak divně,“ nebo přímo označuje chybu: „Pořád podkopáváš míč zespodu,“ nebo stimuluje hráče k vlastnímu citění: „Když se trefuje míč zespoda, pak lítá nahoru, když o něco výše, pak to lze lépe směřovat. Zjisti si při dalších pokusech, jak míč trefuješ.“

I pochvala může posouvat latku. „Trefuješ to fakt dobře, ale zajímalo by mě, jak by to vypadalo, kdyby sis to posunul do strany nebo dozadu...“ To nejdůležitější u dětí je však při neúspěšných provedeních dodávání sebedůvěry a podpora k další činnosti, která má ryze individuální podobu a je dobré, když trenér zná nejen způsob dětského uvažování, ale i dítě samotné.

Návykové smyčky v praxi: Barcelonský nátlak

Pod trenérem Guardiola, pokud FC Barcelona přišla o balon (popud), tým uplatnil pravidlo pětivteřinového tlaku (rutina). Často se jim dávalo obrát soupeře o míč ihned (odměna). Pokud balon nebyl do pěti vteřin opět v držení barcelonských hráčů, tým se zformoval do obranného rozestavení. Tuto rutinu hráči nábožensky opakovali v trénincích, až se stala automatickou v zápasech namísto potřeby se zastavit a zamyslet se, jak zareagovat. Tento návyk pomohl Barceloně k vysokému držení míče proti všem týmům.

Těžko říct, proč autor myslí, že by měli mít hráči potřebu zastavit a zamyslet se. Zřejmě jen potřebuje podtrhnout to, že opakováním a herní zkušeností se získává automatizace v typizovaných situacích, tak vymyslel nějaký extrém, který nedělají ani děti. ■

Pozn.: Podklady převzaty z materiálu Daykena Johna. *Success in Soccer*, 1/2013, str. 42–43.

MLÁDEŽ

K FOTBALU JSEM SE DOSTAL NÁHODOU

ZÁLOŽNÍK AFK SLAVOJE PODOLÍ JAKUB POSEJPAL MILUJE SVÍČKOVOU A PLAYSTATION

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV JAKUBA POSEJPALA

Je mu teprve 14 let, ale během krátké kariéry už toho stihl dost. Právý záložník AFK Slavoje Podolí JAKUB POSEJPAL kopal za Junior a oblékal i dres Admiry. Přitom pro něj fotbal nebyl jasnou volbou, původně chtěl hrát tenis. Kuba by si jednou chtěl vyzkoušet českou první ligu, ale přemýšlí i o kariéře architekta nebo designéra.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

Fotbal jsem začal hrát ve čtyřech letech v TJ Junior Praha úplnou náhodou. V té době jsem už byl přihlášený na tenis a okolo fotbalového hřiště jsem chodil ze školky. Jednou mě tam odchytil tehdejší trenér a zeptal se, jestli si nechci přijít zahrát. Tak jsem šel na první trénink

a moc se mi to líbilo, proto jsem začal hrát fotbal a ne tenis. V Junioru jsem strávil pět krásných let a potom jsem přestoupil do AFK Slavoje Podolí, kde jsem hrál dva roky. Po jednom zápase mě oslovil trenér Admiry, kam jsem na rok přestoupil, ale napevno jsem se neuchytil. Proto jsem se vrátil do Podolí, kde už hraju další dva a půl roku.

V budoucnu by si Jakub rád zahrál českou ligu.

■ Důležité kroky v kariéře:

Asi když jsem ještě v Junioru začal hrát s o rok staršími kluky a hodně jsem se toho naučil. A také posun z obrany do zálohy.

■ Nejoblíbenější trenér:

Můj nejoblíbenější světový trenér je asi Mourinho a z těch, kteří mě dosud vedli, jsou to Erik Čala a moji nynější trenéři Michal Trojan a Pavel Sulek, všichni z Podolí.

■ Fotbalový vzor:

Jednoznačně Cristiano Ronaldo.

■ Oblíbený hráč v ČR:

David Lafata.

■ Oblíbený světový hráč:

Cristiano Ronaldo, Gareth Bale a Robin van Persie.

■ Oblíbený klub:

Real Madrid, Manchester United a Sparta Praha.

■ Neoblíbený klub:

Omlouvám se všem, kteří těmto klubům fandí, ale jsou to Slavia Praha a FC Barcelona.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů Podolí v sezoně:

Naši muži „A“ vyhráli doma se Stodulkami 1:0 a my jsme ten samý víkend porazili 10:3 Třeboradice, kterým jsem dal tři góly.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

O nikom v týmu se nedá říct, že bych ho neměl rád, ale nejlepšími spolu-

hráči jsou pro mě Petr Kaňka a David Brezina.

■ Sportovní cíl:

Hrozně rád bych si zahrál nejvyšší soutěž v ČR.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

To je věc, nad kterou v poslední době hodně přemýšlím. Nejspíš architekt nebo designér.

■ Dělá i jiný sport než fotbal?

Jiný sport závodně nedělám, ale jinak hraju tenis, florbal a rád lyžuju.

■ Mimosportovní zájmy:

Hraju hodně na PlayStationu, ale dá se říct, že všechny moje zájmy jsou spojeny se sportem.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Vířivka, hraní na PS a dovolená u moře.

■ Oblíbené jídlo:

Mám dvě – svičkovou a knedlíky plněné uzeným masem.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Hodně poslouchám Pittbulla a Davida Guettu.

■ Prospěch ve škole:

Jedničky a dvojky.

■ Počet přátel na Facebooku:

Něco okolo 500.

■ Typ holky, který se mu líbí:

Líbí se mi holky sportovní postavy a s hnědými vlasy.

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

HISTORIE

LOJZA, ANDRÉ A TI DALŠÍ

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
PROMĚNY VZHLEDU I STYLU BRANKÁŘŮ

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Brankář Csepelu Szekéres
o Velikonočních roku
1948 na Letné

O Velikonočních roku 1948 přijeli do Prahy budapešťští fotbalisté MTK (předválečné Hungarie) a Csepelu, aby křížem změřili síly s oběma „S“. Vyhráli všechny čtyři zápasy výmluvným souhrnným poměrem branek 8:2! Ale snad ještě víc než k té jednoznačné bilanci se tehdy pražští fanoušci v rozhovorech dlouho vraceli ke strážcům maďarských branek. Hlavně ke gólmanovi Csepelu Szekéresovi.

Všichni tři maďarští brankáři, kteří se o svátcích na Letné představili, působili už po příchodu na spartánský trávník na první pohled úplně jinak než jejich pražské protějšky. Slávisťové Emil Kabíček a Vítězslav Deršák stejně jako spartané Karel Horák a Zdeněk Roček vyšli z toho srovnání jako hotoví těžkooděnci: nosili silné svetry, pod kterými zřetelně vystávaly chrániče loktů, prošíváné kalhoty, nákolanky, u mnoha jejich současníků stále ještě proti tvrdým nárazům „obrněné“ našitými proužky plsti...

Gólmani od Dunaje, cílí v černém, si lokty ani kolena nikterak nechránili. I svetry měli tenčí a trenýrky ze stejného materiálu jako hráči v poli. Z každého jejich pohybu bylo zřejmé, že svou pružností a mrštností denně tříbí gymnastikou a akrobatickými cvičeními. Vysoké centry nevyráželi do pole pěstmi, ale ve výskoku míče stahovali do bezpečného náručí.

Zejména Szekéres předvedl škálu efektivních a přitom bezpečných a účinných zákroků. Za tři hodiny v brance měl jedinou slabší chvíli, když neudržel v dlaních volný přímý kop spartana Josefa Ludla; Jaroslav Cejp ale nabídnutou šanci promarnil. Proti jedinému gólu, který během těch dvou dnů dostal (nakonec přece jen v utkání se Spartou), nemohl nic dělat. Nebylo pochyb, že je nejvýraznější postavou turnaje.

PRŮKOPNÍK ZE SPOŘILOVA

V budapešťských gólmanech se už na podzim 1947, ale hlavně v onom velikonočním potýkání, zhlédli zejména mladí pražští adepti brankářské slávy. Nejpozoruhodnějším představitelem nastupující generace se takřka přes noc stal jedenadvacetiletý Alois Jonák, svého času hlavní opora mistrovského dorostu ČAFC z roku 1942 a teď klubového prvního mužstva. Co ten blondák dovede, věděl v Praze každý, kdo chtěl být brán jako znalec.

Vlajkonošem mužstva Prahy roku 1935 v Moskvě byl kladenský gólman Karel Tichý. Za povšimnutí stojí jeho výstroj, zejména náloketníky navlečené až na rukávy svetru.

Když se v létě 1948 zrodí Armádní tělocvičný klub, je z vojáků, kteří právě krouží prezenční službu, pro jeho branku vedle ligovými bitvami už ostříleného Emila Foltý z Viktorie Plzeň vybrán právě Jonák, až do této chvíle brankář I. A třídy! Mládenec z předměstského hřiště na Spořilově se do ligy vřítí, jako kdyby se v ní pohyboval odjakživa. Rázem je na Spartě nebo třeba na bratislavském Tehelném poli jako doma. Ve výstrojním skladu vojenského týmu nechá nepovšimnutu

měkké svetry a sáhne po jednom ze sešíváných šedobílých hráčských triček, které až do té doby oblékala občasná jedenáctka pražské posádky. Na trávnících se obejde bez náloketníků a brzy i bez nákolenek. Používá je pouze tu a tam v brankovištích udasaných jako mlat a pokrytých hrubou škvárou, na které se za každý pád platí bolestivými oděrkami. A padá často, nejednou při efektivních štičích skocích k tyčím nebo při robinzonádách pod nohy útočníků soupeře. Až se rok ▶

KULT VELKÝCH GÓLMANŮ

Když mladý brankář SK Bubenče Plánička nabídl své služby spartánům, zkoušeli ho, ale nakonec došli k závěru, že je sice nepochybně šikovný, ale pro velký fotbal moc malý. Už od časů Františka Peyra si prostě potrpěli na brankáře velkých postav, jako byli i později třeba Bohumil „Bonzo“ Klenovec nebo Antonín Kramerius. Ostatně ani Slavia neměla jen Pláničku, ale třeba také Josefa Sloupa-Štaplíka nebo Karla Finka; to byli přece chlapi jako hory... Importovaný budapeštský styl sázel na mrštné chaplíky třeba i drobnějších postav, ale i ten už dávno odvál čas.

I BRANKÁŘ JE HRÁČ

Vždycky to tak samozřejmé nebyvalo. Ještě je mezi námi dost pamětníků doby, kdy gólmáni ani nevraceli míč do hry po autu na brankové čáře. Prostě jej postavili na roh malého vápna a dál už to byla povinnost obránců. Bývalo dost jinak znamenitých strážců branek, kteří neuměli do míče kloudně kopnout. Když se posléze někteří brankáři dali na proměňování penalt, spousta fandů se s tím nedovedla srovnat. Jak by asi tehdy Načeradce a Habásky vyděsil Plánička, kdyby se řítíl k soupeřově svatyni,

aby při rohovém kopu přečísil obranu? Ale časy se mění a brankáři s nimi.

MODRÁ PROTI ZELENÉ

Meziválečná éra si potrpěla na tlusté brankářské svetry, mnohdy s rolákovým límcem. Muselo v nich být horko i tehdy, kdy byl míč na protější straně hřiště. Zrodila se slávistická tradice modrých svetřů; František Plánička na něm mívával velkou červenou hvězdu v bílém kruhu přes celou hrud. U spartánské konkurence nejčastěji sázeli na zelenou, ale po příchodu Horáka

došlo na modrou a pak i na černou s bílým lemováním.

V dalších klubech si s barvami brankářů hlavu nedělali, rozhodujícím měřítkem bylo, aby se jejich výstroj nepletla s oblečením soupeřova i vlastního týmu. Elegantním značkovým svetrem z dovozu občas mánil přítomné dámy Vlasta Burian v brance své propagační jedenáctky, sestavené z mírně už vysloužilých nebo právě pauzujících populárních internacionálů. Ale abychom králi komiků nekřivdili: jeho zákroky v těch parádních ohozech byly nebojácne a co do kvality začasť prvotřídní! ■

K průkopníkům černého oblečení brankářů a elegantního „maďarského“ stylu patřil reprezentační gólmán Viliam Schroj. Vyrostl ve Strašnicích, ale Praha si ho moc neužila.

Jak vypadali brankáři ještě roku 1947, demonstruje brankář týmu pražské posádky, spartánský náhradník Karel Bláha. Mezi ligovými harcovníky stojí třetí zprava hokejový mistr světa Karel Stibor.

ATK na jaře 1949 s Jonákem v brance: zleva Ipser, Hemele, Sreňen, Timkanič, Tauer, Grochol, Putera, v popředí Trnka, Jonák, Krásnohorský a Müller

Silná Sparta z podzimu 1957: zleva Hledík, Hertl, Kadraba, Svoboda, Hejský, Starý a Procházka, v podřepu Houška (celý v černém a bez chrániček kolen a loktů), Črha, Kraus a Pazdera

s rokem sejde, bude chytat za národní mužstvo!

Ještě předtím se v říjnu 1948 vedle mazáka Jonáka postaví stejný starý bažant André Houška. Vele nadějný říčanský odchovane koupila už rok předtím Slavia, v lize debutoval v úvodním kole ročníku 1947–48 v Trnavě, ale do Prahy se odtamtud vrátil se zraněním a od té doby marně čeká na novou příležitost. Teď je na celý další rok, než Jonák dostřihá metr, znovu odsouzen k roli náhradníka. Ti dva

se v tréninku vzájemně ovlivňují a z jejich součinnosti se rodí nový brankářský styl.

Po vojně Jonák posílí Slavii a s ročním odstupem se tam vrátí i Houška. Zase to náhradnické prokletí... André je definitivně setřese, teprve když na sklonku roku 1951 ohlásí přestup do Sparty a zabydlí se v novém prostředí. Jenže stavitelé reprezentace stále ne a ne ho vybrat. Příležitost mu nabídne až jeho klubový trenér Antonín Rýgr, když je po neúspěchu našich barev na MS

1954 ve Švýcarsku pověřen vedením národního mužstva.

VŠICHNI DO ČERNÉHO!

Ti dva už nejsou sami. Armádní tým má vedle Břetislava Dolejšího, který narukoval z Ústí nad Labem, ale předtím už prošel Mladou Boleslaví a Semtinem, ještě Václava Pavlise, původem od klanů, kteří po jeho odchodu vsadili na Karla Hanáčka. Ve Strašnicích se odvažnými zákroky blýská Vilda Schroj, ale ten se z vojny v olomouckých Křídlech vlasti do Prahy už nevrátí...

Nový styl má i svůj stejnokroj. Ligoví brankáři nastupují na hřiště celí v černém. I to se většině fanoušků líbí!

Jonák bude ve Slavii působit až do roku 1963. V Edenu budou v těch letech stále hledat nového muže do branky a věrný klubista je pokaždé znovu přesvědčí, jaké je na něho spolehnouti. Houška dá Letné sbohem už roku 1958, ale na dlouhých sedm let se pak ještě stane hvězdou Dolíčku. Styl, kterému pomáhali na svět, je v té době už dávno samozřejmou normou. ■

KLUB

V LIBNI SÁZEJÍ NA ODCHOVANCE

FK METEOR PRAHA VIII SBÍRÁ ÚSPĚCHY
V DOSPĚLÉM I V MLÁDEŽNICKÉM FOTBALE

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Po Slavii, Spartě a plzeňském SK je čtvrtým nejstarším českým klubem. Úspěšná historie je zavazující a mnoho týmů na ni nedokázalo úspěšně navázat, to však není případ FK METEORU PRAHA VIII. Tradiční klub z Libně je úspěšný jak v dospělém, tak v dorosteneckém fotbale – muži hrají ČFL a starší dorostenci celostátní ligu.

Slavia – 1892, Sparta – 1893, SK Plzeň – 1894. Čtvrté místo v žebříčku nejstarších (a doposud existujících) českých klubů patří Meteoru, který vznikl už v roce 1896. Jméno dostal z tehdy rozpadlého cyklistického oddílu a zpočátku měl domácí hřiště na Invalidovně. Po několika přesunech nakonec zakotvil v Libni a stal se jedním z jejich symbolů.

POSTUP DOROSTU NEČEKALI

Od roku 1931 Meteor dlouhá léta působil na úrovni druhé a třetí nejvyšší české soutěže. Největší úspěch v poválečné historii přišel v sezoně 1974–75, kterou zeleno-bílí strávili v Národní lize, tedy třetí nejvyšší soutěži v Československu. V té době už v klubu jako hráč působil jeho současný předseda Miloslav Volf.

A už tenkrát se Meteor mohl chlubit skvělou prací s mládeží. „Ta věta se ve spojitosti s námi objevuje skoro pokaždé a já už jsem na ni trochu alergický. Ale vždycky to tak bylo a je,“ usmívá se šéf libeňského klubu. „Je to taková filozofie klubu, sázíme na mládež a tím pádem i na odchovance, které budujeme do áčka. Loni jsme závěr soutěže hráli se třemi dorostenci v základní sestavě.“

Momentálně je největší pýchou Meteoru v mládežnických kategoriích (celkem jich je 13) výběr U-19, který hraje 1. celostátní ligu staršího dorostu. „S tím, že do ní postoupíme, jsme vlastně nepočítali. Kluci ale dokázali v baráži i přes domácí prohru s Mostem 1:3 vyhrát venkovní odvetu 3:1 a postoupili, což málokdo čekal. To pro nás ale znamenalo vyrovnat se s mnohem náročnějšími požadavky, než tomu bylo dosud. Museli jsme najednou mít profesionálního trenéra, lékaře, maséra, zkrátka vše, co je s postupem spojené,“ vysvětluje Volf. Vedení klubu se obávalo, že dorostenci budou v konfrontaci s mla-

díky ze Sparty či Slavie schytávat „rychty“, to se ale nenaplnilo. „Báli jsme se, že budeme dostávat sedm osm gólů, ale kluci hrají celkem vyrovnaná utkání. S trochou nadsázky se dá říct, že kdyby se fotbal hrál do sedmdesáté minuty, tak jsme v polovině tabulky, protože góly dostáváme skoro vždy až na konci. Ale i když jsme zatím dole, tak si troufám tvrdit, že ostuda to rozhodně není,“ myslí si předseda.

Ostudou se rozhodně nedá nazvat ani působení „áčka“, které letos už druhým rokem hraje třetí ligu (loni skončilo v klidném středu tabulky). Přitom ještě před deseti lety se klub topil v krizi a spadl až do 1. A třídy. „Sice jsme tam jenom nakoukli, ale byl to pád na úplné dno. Významně jsme potom posílili, hlavně tím, že jsme si postahovali hráče, kteří byli na hostování ve vyšších soutěžích. Zárným příkladem

je Honza Fíček,“ upozorňuje Volf na libeňského kanonýra, který tehdy působil v Kolíně.

Meteor se však zdržel v 1. A třídě pouze jednu sezonu. „Nás tehdy vůbec nenapadlo, že bychom mohli sestoupit. Ten sešup do A třídy byl ale vlastně takovým odrazovým můstkem, od té doby jsme šli nahoru,“ tvrdí sekretář klubu Pavel Stehlík.

SPOLUPRÁCE S OBĚMA BOHEMIANS

Meteoru, jehož barvy v minulosti hájil například někdejší reprezentant a dnešní trenér Stanislav Levý či František Jakubec, se daří i díky úspěšné spolupráci s řadou klubů, zejména s těmi zeměpisně bližšími. „Na velmi dobré úrovni máme vztahy se střížkovskou Bohemkou, Pragou a poslední dobou i s Admirou,“ vypočítává Stehlík. Zásadní je však kooperace s Bohemians 1905, jejichž farmou je Meteor po postupu do ČFL už druhým rokem.

Spolupráce s klubem, který vyznává stejné barvy jako ten libeňský, se nastrovala už dávno. „Na bázi mládeže to funguje strašně dlouho, a to, že teď to jde i na úrovni A týmů, je takové vyústění,“ říká Stehlík. „Máme to na přátelské fázi. Když jsme si podávali ruce, dohodli jsme se, že se navzájem nebudeme k ničemu nutit. Není to tak, že ukážeme na nějakého hráče a řekneme, že ho potřebujeme. A funguje to i opačně, tedy ve smyslu, že nás ▶

FK METEOR PRAHA VIII

Rok založení: 1896

Vývoj názvu klubu: SK Kotva Libeň, SK Meteor Libeň, SK Meteor Praha VIII, České Loděnice, DSO Spartak Loděnice, TJ Libeň Loděnice, TJ Meteor Praha, TJ Meteor Praha ŽSP, TJ Meteor Praha, SK Meteor Praha, FK Meteor Praha VIII

Úspěchy: účast ve třetí lize

Současnost: ČFL

Počet týmů: dva týmy mužů („A“ – ČFL, „B“ – pražský přebor), starší dorost U-19, mladší dorost U-17 a U-16, starší žáci U-15 a U-14, mladší žáci U-13 a U-12, starší příprava U-11 a U-10, mladší příprava U-9 a U-8, školička

KOTEL JSME ROZPUSTILI

Tradiční domov Meteoru je v Libni. Ovšem klub má k dispozici i tzv. mládežnický areál v Bedřichovské ulici. Prostorů je tedy dost, díky velmi početné mládeži jsou ale využity vrchovatě, což s sebou však přináší i řadu starostí. Hřiště i zázemí se musí nejen nákladně udržovat, ale i postupně rekonstruovat. To se Meteoru i za pomoci magistrátu a Městské části Praha 8 daří.

Areál v Libni se zútlňuje postupně, zásadním okamžikem byl v tomto ohledu postup do divize před pěti lety. „Tehdy jsme si řekli, že je čas vrhnout se na infrastrukturu, dobudovat kabiny a zázemí. Myslím, že i díky velké pomoci Městské části Praha 8, Magistrátu hl. města Prahy, ale i FAČR a Pražského fotbalového svazu se nám to docela slušně podařilo,“ vzkazuje předseda Miloslav Volf. Rekonstrukce areálu se pozitivně projevuje i na návštěvách, které se pohybují kolem tří stovek diváků. „Měli jsme i kotel, který zpočátku skvěle fandil a vytvářel parádní atmosféru. Pak ale přišly dělbuchy, dýmovnice, zvrstlo se to v chuligánství, a to už nemělo smysl. Poprosili jsme je, aby si našli jiný klub, kotel se rozpustil a máme klid,“ směje se šéf.

Rozsáhlý libeňský areál, v němž najdete udržovanou historickou tribunu se sociálním zázemím, provozní budovu se šatnami, jedno travnaté, letos rekonstruované hřiště, k tomu dvě hřiště s umělou trávou a umělým osvětlením, však není jediný, kterým Meteor disponuje. Od konce 80. let plnohodnotně využívá i další sportovní areál v Bedřichovské ulici, který je základnou všech mládežnických mužstev. Zde klub disponuje kromě „umělky“ jedním travnatým hřištěm a druhé se právě dokončuje. Současné zázemí ale tvoří unimo buňky, které toho pamatují až dost. „Je jim minimálně třicet let a pomalu začínají plesnivět a hnit. Musí se pořád dokola ošetřovat, takže je potřeba s tím něco udělat,“ vysvětluje sekretář Pavel Stehlík. „Plánujeme tam vybudovat nové sociální

STADIONY FK METEOR PRAHA VIII

Název: Hlavní stadion FK Meteor Praha VIII – Libeň

Adresa: U Meteoru 3, 180 00 Praha 8

Dopravní spojení: minutu pěšky od tramvajové zastávky Stejskalova (linky 3 a 10)

Počet hřišť v areálu: jedno travnaté, jedno s umělou trávou – obě mají umělé osvětlení

Název: Areál FK Meteor Praha VIII – Bedřichovská

Adresa: Bedřichovská, 182 00 Praha 8

Dopravní spojení: minutu pěšky od tramvajové a autobusové zastávky Štěpničná (linky 10 a 103, 177, 183, 345, 348 a 368)

Počet hřišť v areálu: dvě travnatá, jedno s umělou trávou a umělým osvětlením

zázemí, v současné době se zpracovává jeho projektová dokumentace. Chtěli bychom, obrazně řečeno, zaklepat na dveře příslušných úřadů a nějak spojit prostředky, abychom tam měli zázemí odpovídající těm nejprůběžnějším fotbalovým parametrům, jež jsou potřeba pro soutěže, jako jsou ČFL či první liga dorostu,“ nastiňuje plány předseda Volf. Oba areály má Meteor v pronájmu, tudíž ho jako řadu dalších klubů trápí neustálé majetkové tahanice. „Máme velké problémy s pozemky, musíme neustále obnovovat smlouvy a podobně. Magistrát, kterému většina pozemků

patří, je naštěstí vstřícný, ale to už se nedá říct o dalších menších vlastnících. Některým patří třeba šestisetmetrový úsek a neustále vyhrožují soudy,“ popisuje sekretář Pavel Stehlík. V podobném duchu hovoří i předseda Volf. „Myslím, že v tomto ohledu se tu po revoluci dost zaspalo. Nerozumím, proč kluby, které tu jsou třeba sto let a o své prostory se starají, nemohou ty majetky dostat automaticky do užívání,“ stěžuje si předseda. „Stát tím sobě, nám i mnoha dalším klubům komplikuje život. Stejně by se o ty prostory starali ti, kdo na nich jsou,“ vzkazuje. ■

Stánek Meteoru je rozhodně útulný.

Bohemka nenutí nasadit jejich hráče, kteří se potřebují rozehrát,“ vysvětluje předseda Volf.

Spolupráce klapě i díky tomu, že trenér libeňského béčka Marek Kopáč (mimočodem „A“ tým koučuje jeho táta František) působí u vršovické juniorky. „Dohoda je pak daleko snazší, navíc má díky tomu dokonalý přehled o obou mančaftech,“ pochvaluje si Stehlík.

Meteor je známý i díky tradičním zimním turnajům, které pořádá desetilet. Ten dorostenecký se poprvé konal už v roce 1965. „Dlouhá léta se jmenoval Zimní turnaj časopisu Gól. Pak se ty názvy měnily, naposledy to byl Pohár starosty Městské části

Praha 8. Dříve se jej účastnily přední dorostenecké týmy nejen z Čech, ale i Moravy. V posledních letech to trochu upadá, protože starší dorostenci chtějí hrát spíš turnaje dospělých, aby se otrkali. Ale pro nastávající ročník máme zatím osm přihlášených týmů, takže by proběhnout měl,“ věří Volf.

Už šestadvacátý ročník si letos odbude i zimní turnaj mužů. „Míváme tu kluby hrající ČFL, divizi nebo krajské přebory, ať už pražský, střebožský či ústecký. V žádném případě nehoníme počty, jde nám o kvalitu. Pro účastníky tohoto turnaje chceme zejména dobrou a plnohodnotnou konfrontaci s kvalitními soupeři,“ vysvětluje Stehlík. ■

Aktuálně se zelenobílí hrají v ČFL a k tomu se mohou pochlubit kompletně obsazenými týmy mládeže.

HOBBY

MUZIKU DĚLÁM I DÍKY FOTBALU

JAKUB LINHART Z VIKTORIE ŠTĚRBOHOLY JE FRONTMANEM KAPELY WILDER

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, ARCHIV JAKUBA LINHARTA

Má koníček, který se pomalu stává jeho prací. Devětadvacetiletý JAKUB LINHART z Viktorie Štěrboholy je frontmanem poloprofesionální kapely Wilder, a tak sice nemá moc volného času, ale zase si díky svému hobby vydělá nějakou tu korunu. A navíc se mu na rozdíl od fotbalu může věnovat ještě desítky let.

Fotbal a muzika se v Kubově životě navzájem propojují a ovlivňují. Hudbě se totiž začal věnovat poté, co se na hřišti zranil, a aby si ukrátil čas, sáhl po kytarě. „V devatenácti jsem měl poměrně vážné zranění kolena, šel jsem na plastiku chrupavky a fotbal jsem dva roky nemohl vůbec hrát. Měl jsem najednou moře času a potřeboval jsem se nějak zabavit. A chytl jsem se muziky.“

SÁZKA NA JISTOTU

První Jakubova kapela se jmenovala DDT. „Dnes už si říkají Dilated a celkem se jim daří, jezdí na různé festivaly typu České hrady a podobně. Tehdy jsem ještě kromě zpívání hrál na kytaru, ale nakonec jsem zjistil, že mě víc baví zpěv, takže jsem se začal věnovat jen jemu. Z DDT jsem se pak dostal do skupiny Second Chance, se kterou jsme obrazili spoustu festáků,“ prozrazuje. Jeho někdejší kapely preferovaly tvrdší muziku, ale on teď jde jinou cestou. „Dřív to bylo spíš hard and

heavy, teď s Wilder, kde jsem už třetím rokem, hrajeme elektroakustické cover verze světových hitů, takže se soustředíme hodně i na detaily. Je to i tím, že v kapele jsou profesionální hudebníci, kteří chodí na konzervatoř. Občas si ale hodíme i plnotučnou elektriku,“ charakterizuje s úsměvem.

Jakubova skupina neskládá vlastní písně, ale sází na jistotu. „Neděláme svoji muziku, jenom covery (cover verze = nová verze již dříve nahrané skladby – pozn. red.). Lidi je znají, líp na ně reagují, navíc s vlastní tvorbou je těžší se prodat,“ vysvětluje a dodává, že muzika mu pomáhá i po finanční stránce. „Kapela je výdělečně činná, hrajeme za předem domluvených podmínek na nejrůznějších akcích od městských a pivních festivalů přes firemní party až třeba i po svatby,“ vypočítává. Repertoár Wilder, to jsou osvědčené hity. „Bon Jovi, Europe, Bryan Adams, Mr. Big, ale klidně i Robbie Williams. Prostě světový rock a pop, na tom si zakládáme. Českých věcí máme málo

a uchylujeme se k nim jen výjimečně, třeba když si chceme odpočinout, protože to lidi odpovídají místo nás,“ směje se. Kuba si mnohokrát zahrál i na známých akcích. „Se Second Chance jsme byli na Sázava Festu nebo Masters of Rock, což bylo úžasné. Jsou tam světové kapely, mraky lidí, my jsme se dostali do zákulisí, prostě super zážitky. Ale moc si užívám i koncerty třeba v rodném Týnci. Vždycky přijde spousta známých a skvěle na nás reagují,“ upozorňuje.

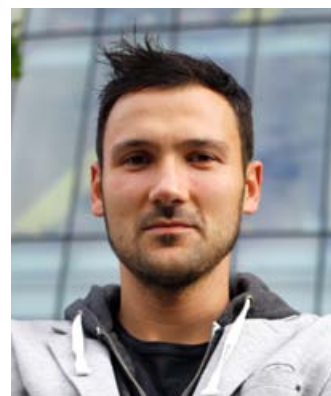
ZAČÍNÁL S HOKEJEM

Členové Wilder (zatím) nemusejí odrážet nájezdy davů fanynek, ale pár teenagerek, které si je lepší do školních skříněk, znají. „To samozřejmě potěší, ale bereme to spíš jako srandu,“ culí se Jakub, který na koncertech v publiku občas zahlédne i spoluhráče Josefa Jenšíka. „S ním se znám už od doby, kdy jsme fotbal hráli v Uhřetěvsi, jsme dobří kamarádi. Ostatní kluci z týmu poslouchají spíš jinou muziku, takže na nás nechodí. I když bych byl samozřejmě rád,“ vzkazuje do štěrbolské kabiny.

V té byste ho i přes jeho velké časové vytížení našli se železnou pravidelností. „Tréninky a zkoušky s kapelou se nijak netlučou, trénujeme dvakrát týdně,

pohoda. S kapelou na pódiu rádi improvizujeme, zkoušek moc není a navíc je plánuju já sám, takže časově to vždycky přizpůsobím,“ prohlašuje Jakub s tím, že zápasy stíhá všechny.

I když... „Občas hrajeme v pátek večer, což není úplně ideální, protože to je čas koncertů. Vždycky se snažím na ▶

JAKUB LINHART

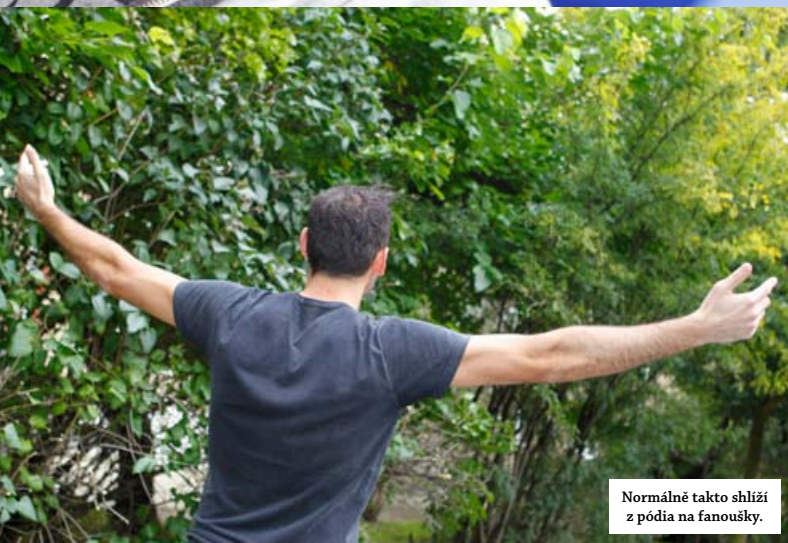
Věk: 29

Klub: SK Viktoria Štěrboholy

Post: podhrotový útočník, univerzál

Jakub a jeho gesto pro fanynky skupiny Wilder.

Normálně takto shlíží z pódia na fanoušky.

Ale ano, mohla by z něj být i rocková hvězda!

zápas přijít, ale když máme domluvený kšeft, dám přednost muzice. Přece jen je to smluvně dané, musím k tomu podle toho přistupovat. Fotbal je vyloženě koníček a hraju ho, abych se hýbal a nebyl vyžraný jako prase," nechť se.

Jakub, který pracuje jako projektový manažer na Státním fondu životního prostředí, se jako malý capart ještě před fotbalem věnoval hokeji. „Jdu trochu ve stopách táty, který dělal fotbal, hokej a muziku," tvrdí. „V Benešově, kam jsme se přestěhovali z Týnce, jsem chodil do hokejové třídy, takže jsem celkem logicky začal hrát hokej. To trvalo nějaké čtyři roky a možná mi to s pukem na ledě šlo líp než s míčem na hřišti," usmívá se.

JEDNO ZRANĚNÍ ZA DRUHÝM

Časem se Kuba přestěhoval do Uhřetěvsi, kde se začal naplno věnovat fotbalu. „Někdy v osmnácti jsem pak šel na hostování do Týnce nad Sázavou, kde se hrál přebor, takže vyšší soutěž než v Uhřetěvsi. Tam jsem poznal spoustu skvělých kamarádů, které mám dodneška. Vypadalo to i na přestup, ale přišlo to zranění kolena a plastika chrupavky," vybavuje si první ze série zranění, která ho během kariéry potkala.

„Strašili mě, že možná už nikdy nebudu moct hrát, což se naštěstí nepotvrdilo. Na rozdíl od tvrzení, že když se člověk zraní, tak se to s ním pak táhne. Opravdu jsem měl jedno zranění za druhým. Vždycky, když jsem se do toho znovu pomalu dostával, přišlo něco nového. Kolena, kotníky, chodidlo... Od mých dvaceti do dne-

ška jsem vlastně čtyři a půl roku nemohl vůbec hrát," popisuje. „Po kolenu mi praskla kost v chodidle, a když to srostlo a já naskočil do zápasu, tak mi to po čtyřech minutách prasklo podruhé. Musel jsem na operaci a zase ztrácel čas."

Po angažmá v Uhřetěvsi šel Jakub do Štěrbohol, odkud následoval přesun

do Kolovrat. „Nalákal mě tam kámoš Jakub Zajíček, kterého jsem znal přes muziku. Chytl tam a řekl mi, ať to přijdu zkusit," vzpomíná. „Strávil jsem tam na hostování rok a pak se vrátil do Štěrbohol. Musím upřímně říct, že se mi tu fakt líbí. Nikdo si na nic nehraje, mají tu pochopení pro naše zaměstnání i osobní život, a to mně osobně vyhovuje. Já se na fotbale chci hlavně odreagovat. I když samozřejmě tréninky i zápasy odjezdím vždycky naplno," popisuje muž, který poslední dobou hraje podhrotového útočníka. Přitom vždycky platil za univerzála, který dokázal zalepit téměř jakékoliv místo v sestavě. „Ale teď jsem se trenérovi zalíbil v ofenzivě, takže hraju pod útočníky," hlásí Kuba, který svou budoucnost spíše než na hřišti vidí na pódiu. „Fotbal bych chtěl hrát, dokud to půjde. Pokračovat a trénovat, na to bych ale asi neměl nervy. Muzika jde navíc dělat mnohem déle a nese i nějaký finanční příjem. Nicméně to zase nechci mít tak, že by se z koníčku stala vyloženě práce a bral bych hudbu jako něco, co musím dělat z povinnosti. Tak jak to mám nastavené teď, tedy zčásti práce, zčásti muzika a zčásti fotbal, mi to vyhovuje. Doufám, že to ještě nějakou dobu vydrží," uzavírá sympaticky.

Hudebník musí nosit tématická trika, jinak by to nešlo...

A silhouette of a person standing on a balcony, looking out at a bright sunset. A camera on a tripod is positioned next to them. The balcony has a metal railing and a dark frame.

FOTO MĚSÍCE

BABÍ LÉTO

MOMENT JE ZACHYCEN TĚSNĚ PŘED KONCEM ZÁPASU PŘI PENALTOVÉM ROZSTŘELU. NÍZKÉ ZAPADAJÍCÍ PODZIMNÍ SLUNCE KRÁSNE OSVÍTILO MUŽE ZA KAMEROU, PODTRHLO TĚMĚŘ TAJEMNOU ATMOSFÉRU A VŠEM DALO NAJEVO, ŽE LÉTO JE JIŽ DEFINITIVNĚ ZA NÁMI. ROMANTIKA, ŽE?

FOCENO: BĚHEM ZÁPASU DIVIZE B MEZI SK HORNÍ MĚCHOLUPY A LOVOSICEMI
AUTOR: ONDŘEJ HANUŠ

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

zima 2014 | 2015

***široký výběr
zájezdů za sluncem
i na lyže***

www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA
Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.